Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

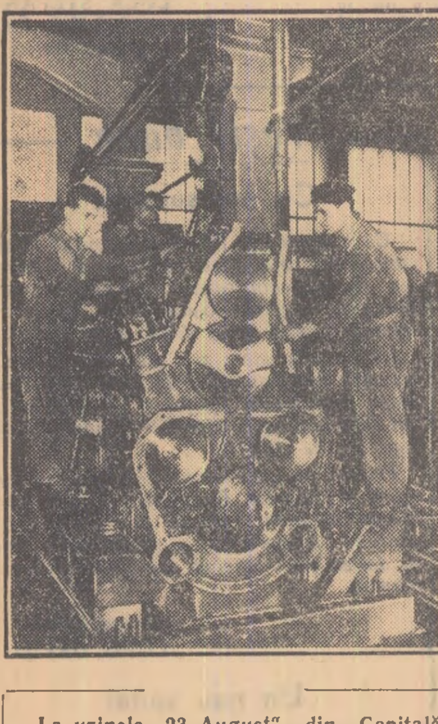
Anul XII, Seria II-a, Nr. 2084 | 4 pagini — 20 bani | vineri 13 ianuarie 1956

In numărul de azi:

MUNCĂ ÎNSUFLEȚITĂ

PENTRU ÎNDEPLINIREA DIRECTIVELOR CONGRESULUI

Fabricat în R. P. R.

La uzinele „23 August" din Capitală se lucrează cu mult spor la asamblarea motorului de 450 C. P.

In fotografie: maistrul Dinu Gheorghe împreună cu montorii Dan Stellan și Constantinescu Costel lucrînd la montajul noului produs romînesc obțîne depășiri de peste 70 la sută.

Foto: AGERPRES

DIN NOU FRUNTAȘE

In sectorul filatură de la întreprinderea „Bumbacul" din Timișoara, muncitoarele obțin rezultate însemnate. In ziua de 10 ianuarie planul pe întregul sector a fost îndeplinit în proporție de 109,50 la sută. Brigada de producție din schimbul II condusă de tov. Paraschiva Gimpel a depășit norma cu 15,3 la sută.

In cadrul brigăzii, toate muncitoarele au lucrat cu spirit de răspundere. Utemista Iuliana Mureșan, fruntașă în producție, s-a dovedit și în acest an a fi printre primele filatoare. Ea a obținut o depășire de normă de 12,3 la sută. S-a evidențiat de asemenea și filatoarea Aurica Cincan, care și-a depășit norma în producție cu 107 la sută.

Pe întregul sector al filaturii planul de producție pe prima decadă a lunii ianuarie a fost depășit cu 7,3 la sută.

Corespondent
I. ANASTASIU

Succesele minerilor de la Anina

Încă din primele zile ale anului 1956 minerii de la Anina, sectorul Ponor, antrenați în întreceri socialiste au repurtat noi succese. In prima decadă a lunii ianuarie planul de producție a fost depășit. S-au dat cu 120 tone de cărbune mai mult. Succesele obținute se datoresc faptului că numeroase brigăzi din mină aplică graficul ciclic. La fel, aplicarea pe scară largă a diferitelor raționalizări permit un avînt în depășirea planului de producție.

In mod deosebit, în această perioadă s-au evidențiat brigăzile de tineret conduse de Răducan Dan și Pavel Dumbravă, ambele obținînd o depășire de 80 la sută, față de plan. Intregul colectiv de mineri de la sectorul Ponor au obținut numai în 10 zile peste 15.000 lei acumulări socialiste.

Corespondent
A. ION

Pentru extinderea mecanizării

BIRLAD (de la corespondentul nostru)

Cu prilejul dezbaterii hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului, mecanizatorii de la S.M.T. Zorleni au căpătat perspectiva clară a dezvoltării stațiunii lor și a sarcinilor ce le revin chiar din primul an al celui de al doilea cincinal. Astfel, sarcina de plan pe tractor convențional a sporit anul acesta cu 18 hantri față de anul 1955, volumul lucrărilor planificate mărindu-se cu mult prin extinderea mecanizării.

Stațiunea are planificat să însămînțeze în cuiburi așezate în pătrat aproape 100 de hectare cu porumb, să execute prașilele mecanice pe 500 de hectare (sarcina de anul trecut era 180 de hectare) și să facă cu 500 de hantri mai multe arături pentru însămînțări.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, S.M.T. Zorleni va fi înzestrat anul acesta cu două noi strunguri, 12 pluguri P.N. 30, cu 5 tractoare U.T.O.S., 2 camioane „Steagul Roșu", o cisternă pentru carburanți, 4 mașini de semănat în cuiburi așezate în pătrat etc.

Primul angajament al mecanizatorilor de la S.M.T. Zorleni pentru îndeplinirea sarcinilor Congresului al II-lea este de a termina reparațiile la 10 februarie, adică cu 15 zile înainte de termenul prevăzut de Ministerul Agriculturii.

50.000 discuri pe lună

Am pășit pe porțile fabricii de discuri „Electrecord" cu o emoție ce-și are rădăcina în negura neștiinței copilăriei. Ani de-a rîndul, pe atunci, mi-am frămîntat mintea să dezleg taina muzicii ce izvora dintre șănțulețele discului negru.

Și acum iată-mă aproape de deslegarea „tainei" ce mi-a aprins fantezia de copil.

— Fabricarea discurilor de patefon — a început să ne vorbească tînărul inginer Ciovică Aron pe care l-am întîlnit la intrare — nu este un lucru complicat, acum cînd o serie de aparate și instalații moderne ne stau la dispoziție. Intr-o sală de concerte — Ateneu, Dalles sau în studiourile de radio — se face înregistrarea pe bandă de magnetofon după care, în laboratoarele noastre, se imprimă pe folie — un disc metalic argintat. Printr-o serie de reproduceri succesive, prin copieri asemănătoare galvanoplastiei, se obține originalul pentru presare. Apoi procedeul obișnuit de presare la cald a masei plastice dă naștere în cîteva clipe discului cunoscut.

Intr-adevăr, urmărind mișcările repezi și precise ale presătoarei Ileana Levițchi, (din clișeul de sus) ne convingem că lucrul este cît se poate de simplu, dar cere atenție, siguranță și simț al mișcărilor.

— Intreprinderea noastră a cunoscut în ultimii ani o mare dezvoltare, ne spun tovarășii de la „Electrecord". In 1952 ea producea 50 mii discuri pe an. Astăzi se produce aceeași cantitate de discuri însă... într-o singură lună.

In planul întreprinderii se prevăd înregistrări proprii în cursul anului 1956, al căror număr va atinge cifra de 300 și va cunoaște întreaga gamă a genurilor muzicale.

O realizare de seamă a întreprinderii este producerea primelor discuri cu microînregistrare de lungă durată, acestea deosebindu-se de discurile cunoscute de toată lumea prin faptul că șanțurile sînt de mărimea micronilor. Aceste plăci prezintă amatorilor de muzică o serie de importante calități: mărirea duratei de audiție pînă la o oră, pentru discurile mari, ceea ce înseamnă că pe o singură față se va putea imprima o lucrare de amploarea unei simfonii; plăcile sînt incasabile, fiind produse din vinilin.

GH. PETRE

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ÎN ANII 1956-1960

TOȚI ACEI CARE de-a lungul anilor au pus umărul la făurirea vieții noastre noi au citit cu îndreptățită mîndrie în Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. cifrele și datele despre izbînzile poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Oamenii muncii din țara noastră și-au găsit oglindită munca lor în volumul producției industriale care este de 2,9 ori mai mare în 1955 decît în anul 1948, în crearea noilor ramuri industriale care nu existau în Romînia burghezo-moșierească, în cele peste 100 noi fabrici construite, în cele aproape 11 milioane tone cereale obținute în anul 1955, în succesul îndeplinirii planului cincinal înainte de termen. Academicienii, profesorii, asistenții și învățătorii, elevii și studenții sînt mîndri și ei de succesele obținute pe drumul revoluției culturale.

In cătunele cele mai îndepărtate ale țării noastre s-a răspîndit larg știința de carte. Reforma învățămîntului a transformat școala într-un bun al întregului popor.

Astăzi în Republica Populară Romînă există 4.871 școli de 7 ani, 86.000 elevi care învață în școlile medii de 10 ani, 126 facultăți și 60.000 studenți care învață în aceste facultăți. De asemenea a crescut numărul căminelor, al cantinelor, al laboratoarelor și bibliotecilor.

A luat o largă dezvoltare învățămîntul pentru minoritățile naționale din țara noastră. Invățămîntul nostru, a căpătat astăzi baze științifice, s-a apropiat de viață, de necesitățile mereu crescînde ale economiei noastre naționale, ale științei, culturii și artei noastre noi. Marea armată a dascălilor, educată de partid, muncește cu pasiune pentru a crește tinerele vlăstare care le-au fost încredințate, pentru a insufla tinerei generații trăsăturile de caracter ale omului nou, cinstea, dragostea pentru muncă, hotărîrea, perseverența și îndrăzneala. Tineretul nostru însetat de cunoștințe urcă tot mai sus pe drumul cuceririi cetății științei mînat de dorința de a pleca de pe băncile școlilor și facultăților înarmat cu o temeinică pregătire.

In acești ani s-au obținut succese remarcabile în ridicarea conținutului învățămîntului, dar toate cuceririle obținute pînă acum trebuie perfecționate, ridicate la un nivel mai înalt, corespunzător noilor cerințe.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal deschid noi perspective dezvoltării continue a învățămîntului nostru. Ele prevăd lărgirea învățămîntului de 7 ani care să cuprindă circa 90 la sută din absolvenții școlilor elementare și pregătirea condițiilor pentru trecerea la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu în decursul cincinalului următor. Se cere să se acorde o atenție mai mare studiului științelor fizice, matematice și procesul de învățămînt să fie legat de viață, de activitatea practică, să se ridice nivelul învățămîntului pentru pregătirea muncitorilor calificați și a personalului mediu tehnic, prin îmbunătățirea activității practice a elevilor.

Ministerul Invățămîntului a și stabilit unele soluții practice care să ducă la îmbunătățirea activității în domeniul învățămîntului. Se elaborează planul de școlarizare pe întregul cincinal, planul de extindere a rețelei școlare și planul necesităților de cadre pentru ca la sfîrșitul cincinalului condițiile de trecere la învățămîntul de 7 ani obligatoriu să fie asigurate.

Pentru a ridica pregătirea elevilor în școlile de cultură generală, se studiază propunerea ca durata de studiu să fie mai mare. In acest scop se lucrează la îmbunătățirea programelor, a manualelor, planurilor, care să aibă stabilitate, să fie într-o concordanță deplină.

Incă de la începutul acestui an școlar în 8 școli medii de cultură generală din țară se experimentează politehnizarea învățămîntului mediu. Aceste școli avînd ateliere proprii, elevii au posibilitatea să învețe matematica, fizica, chimia experimentînd, aplicînd în practică cele învățate la curs. Pe măsura posibilităților, această experiență se va extinde și în alte școli. Pînă atunci însă, în scopul îmbunătățirii predării matematicii, fizicii și chimiei, Ministerul Invățămîntului va da o atenție deosebită specializării cadrelor didactice. Conținutul învățămîntului tehnic trebuie îmbunătățit, întărindu-se pregătirea practică a elevilor la locul de muncă.

Și în domeniul învățămîntului superior se studiază planul de pregătire al studenților în cel de al doilea cincinal, pe ani de studii și specialități, se elaborează planul de editare a cursurilor și manualelor, planurile unice de practică și de îmbunătățirea predării științelor sociale în facultăți.

Sarcinile care stau astăzi în fața învățămîntului nostru cer o creștere a răspunderii fiecărui elev și student pentru îndatoririle lor.

Insușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală sau facultate impune respectarea de către fiecare elev sau student a disciplinei școlare, fără de care nu se poate asigura desfășurarea în bune condițiuni a procesului de învățămînt. De aceea organizațiile U.T.M. din școli și facultăți trebuie să lupte pentru formarea în rîndurile elevilor și studenților a unei opinii sănătoase, îndreptată împotriva tuturor acelora care nu-și respectă obligațiile lor școlare și studențești.

In școli și facultăți mai sînt încă unii elevi și studenți care se mulțumesc cu rezultate mediocre la învățătură sau rămîn corigenți. Organizațiile U.T.M. au datoria să lupte pentru a-i ridica și pe aceștia la nivelul fruntașilor, prin generalizarea experienței și metodelor de studiu ale elevilor și studenților fruntași la învățătură, prin popularizarea și stimularea acestora.

Organizațiile U.T.M. trebuie să aducă și ele o contribuție serioasă la stimularea interesului elevilor pentru studiul unor discipline importante ca matematica, fizica, chimia și științele naturii. Se cere din partea lor să sprijine activitatea cercurilor pe materii, să vină cu inițiative pentru ca în aceste cercuri să se ducă o muncă mai atractivă, să se organizeze serate pe probleme de fizică, matematică, chimie, științele naturii etc.

Pentru pregătirea cadrelor superioare științifice, tehnice și didactice în învățămîntul nostru superior este nevoie ca fiecare student să fie atras la activitatea de cercetare științifică. Impreună cu corpul didactic, organizațiile U.T.M. trebuie să creeze studenților cercetători o legătură mai temeinică cu procesul de producție, stabilind legături strînse cu întreprinderile din specialitatea respectivă.

Posibilitățile pentru desfășurarea practicii în producție a studenților se îmbunătățesc în fiecare an. Repartizați la practică în întreprinderile cele mai moderne, studenții au posibilitatea să-și însușească tehnica cea mai avansată, să se înarmeze cu cunoștințe practice privind procesul de organizare a producției încă din anii de facultate. Fiecare student trebuie să respecte însă programul de practică, să profite de timpul petrecut alături de muncitori, tehnicieni și ingineri cu experiență de la care pot învăța lucruri noi și folositoare activității lor.

Studiind Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. tineretul nostru studios trebuie să pornească la muncă însuflețit de dorința de a mulțumi prin fapte pentru condițiile de studiu care i-au fost create de către partid și guvern.

Scînteia tineretului

In prima decadă a întrecerii

BACAU (de la corespondentul nostru).

De curînd în secția croit a fabricii „Partizanul" din Bacău a avut loc o consfătuire de producție. In cadrul discutării noilor sarcini în lumina Directivelor celui de al II-lea plan cincinal, printre cei care au luat cuvîntul a fost și utemistul Gh. Coșeraru.

— Vrem ca în noul cincinal să muncim și mai rodnic. Iată de ce brigada de tineret pe care o conduc cheamă din nou la întrecere celelalte brigăzi din secție — a spus el.

De atunci în fiecare zi brigada condusă de utemistul Coșeraru a obținut noi succese în producție. Prima decadă de întrecere s-a încheiat. Care sînt rezultatele? Să deschidem carnetele celor trei brigăzi și să totalizăm cifrele:

Brigada utemistului Gh. Coșeraru a economisit 6.113 decimetri pătrați piele și a dat peste sarcinile de plan 480 perechi fețe bocanci.

Succese importante au obținut și brigăzile „23 August" și „7 Noiembrie". Cei 4.331 și respectiv 1.820 decimetri pătrați de piele economisiți și aproape 300 perechi fețe de bocanci peste plan dovedesc hotărîrea membrilor celor două brigăzi de a obține în prima decadă a noului an succese tot mai însemnate. Printre fruntașii secției de croit a fabricii „Proletarul"-Bacău se află și utemiștii Bugescu Nicolae, care a realizat economii de 632 decimetri pătrați piele, Stoleru Constantin cu 592 decimetri piele economisiți și Nistor Ion 533 cu decimetri pătrați piele economisiți.

Din cauza defecțiunilor ce existau cu cîtva timp în urmă în organizarea muncii la secția richtuit timpul de lucru nu era în întregime folosit. In ultimul timp, conducerea fabricii a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice printre care cea mai importantă este introducerea lucrului pe bandă. Prin introducerea noului sistem de lucru se pot realiza cu aceeași oameni și aceleași mașini o creștere a productivității muncii de 20—25 la sută. Iată numai un exemplu: Inainte tov. Mihai Maria lucrînd la cusutul coapselor de încălțăminte realiza 280 perechi bocanci în 8 ore. Executînd acum aceeași operație dar la bandă realizează 340 perechi. Șefa de bandă utemista Ionescu Stela a reușit ca din prima zi să organizeze temeinic munca. Datorită acestui lucru secția pe care o conduce realizează însemnate depășiri de normă. In curînd, întreaga secție va lucra numai în bandă rulantă.

Din munca și viața oamenilor sovietici

Studenții construiesc mașini

Pe unul din strungurile automate care au apărut de curînd în întreprinderile sovietice se află inițialele „M.V.T.U." — marca Școlii tehnice superioare „Bauman" din Moscova. Strungul a fost executat în atelierele catedrei de mașini și automate pentru tăierea metalelor. El este folosit în industria de ceasornice.

Numai în ultimii cinci ani, colectivul școlii — profesori, aspiranți și studenți din ultimii ani, a elaborat peste 70 de diferite mașini și aparate precum și numeroase procedee tehnologice noi.

La Uzina de rulmenți nr. 1 din Moscova funcționează un automat, construit în școala „Bauman" pentru sortarea bilelor de rulmenți, după defectele de la suprafață. În școală s-au construit de asemenea mașini de înaltă productivitate pentru echilibrarea dinamică a pieselor, a fost elaborată tehnologia turnării centrifugale a țevilor, a turboburelor, a osiilor pentru vagoane.

De o deosebită apreciere se bucură în întreprinderi aparatele de control create în laboratoarele și atelierele școlii. Printre acestea se află aparate pentru determinarea caracteristicilor mașinilor, a uzurii pieselor, pentru controlarea sudurilor cu ajutorul ultrasunetului și altele.

Primele zile pe pămîntul Antarctidei

Primii pași au fost făcuți pe pămîntul Antarctidei cu cîteva zile în urmă, cînd grupul oamenilor de știință sovietici — membri ai expediției au debarcat de pe vasul „Obi" pe țărmul celui de-al șaselea continent.

Tractorul „S-80", care a avut de tras un avion spre țărm, a fost scos din cala vasului și așezat pe gheață cu ajutorul brațului greu al macaralei.

In același timp a fost pregătit pentru zbor și încercat helicopterul. Aviatorii ca și aparatul lor de zbor au fost înconjurați de pinguinii curioși, care se țin după membrii expediției.

Vor trebui făcute multe cercetări pînă va fi ales definitiv locul pentru orășelul „Mirnii". Helicopterul nu va putea face față singur acestei sarcini și de aceea în apropierea vasului a început montarea avionului condus de aviatorul Kașa.

Grupul de hidrogeografi, geologi, geografi este gata de a începe studiul amănunțit al acestui sector al țărmului Antarctidei și să întocmească harta topografică.

Vremea este din nou capricioasă; vîntul este în curs de intensificare; ninge abundent. Lucrările continuă...

Strungarul Mihail Bogomolov de la uzina „Frezor" din Moscova și-a luat angajamentul ca în cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S. să îndeplinească 2,5 norme într-un schimb. Bogomolov își depășește zilnic acest angajament.

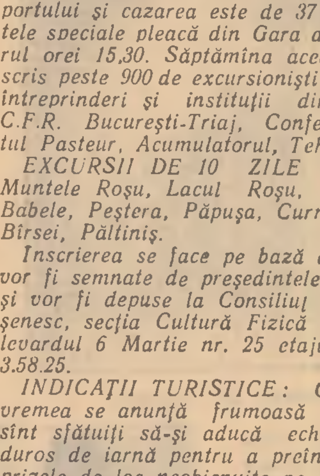
Aparat de televiziune care funcționează sub apă

Colaboratorii Institutului polar de cercetări științifice în domeniul pisciculturii și oceanografiei au efectuat dincolo de cercul polar încercarea unui aparat de televiziune care funcționează sub apă. Această instalație a fost proiectată de colectivul laboratorului de electronică maritimă al Institutului de oceanologie al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Noul aparat se compune dintr-un dispozitiv receptor și un dispozitiv emițător. Cilindrul dispozitivului emițător este coborît la o mare adîncime cu ajutorul unui cablu metalic. Camera de televiziune transmite prin cablu imaginea fundului mării, a peștilor, meduzelor, algelor și stîncilor marine. Pe ecranul aparatului receptor, instalat pe bordul unei nave, apare o imagine clară a fundului mării.

Incercarea aparatului de televiziune care funcționează sub apă a dat bune rezultate. Lucrările au fost efectuate atît la lumina zilei cît și noaptea la lumina unui proiector.

Carnet turistic

La sfîrșitul acestei săptămîni, Biroul de turism și excursii organizează pe valea Prahovei la toate cabanele de la Bușteni, Sinaia și Predeal excursiile obișnuite, prin colectivele sportive din întreprinderi. Costul transportului și cazarea este de 37 lei. Acceleratele speciale pleacă din Gara de Nord în jurul orei 15,30. Săptămîna aceasta s-au înscris peste 900 de excursioniști de la diferite întreprinderi și instituții din București: C.F.R. București-Triaj, Confecția, Institutul Pasteur, Acumulatorul, Tehnocin etc.

EXCURSII DE 10 ZILE la cabanele: Muntele Roșu, Lacul Roșu, Piatra Mare Babele, Peștera, Păpușa, Curmătura, Valea Bîrsei, Păltiniș.

Inscrierea se face pe bază de tabele. Ele vor fi semnate de președintele sindicatului și vor fi depuse la Consiliul Sindical Orășenesc, secția Cultură Fizică și Sport, bulevardul 6 Martie nr. 25 etajul IV, telefon 3.58.25.

INDICAȚII TURISTICE: Cu toate că vremea se anunță frumoasă excursioniștii sînt sfătuiți să-și aducă echipament călduros de iarnă pentru a preîntîmpina surprizele de loc neobișnuite pe munte. Tinerii sînt de asemenea sfătuiți să urmeze drumul și indicațiile conducătorilor tehnici delegați de B.T.E.

Băuturile alcoolice sînt contra-indicate pe parcurs, ele slăbind forțele și rezistența.

Meteorologul de serviciu ne anunță...

...că în următoarele trei zile în țară vremea va continua să se încălzească, iar cerul va fi schimbător, mai mult senin. Vîntul în general slab. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse între minus 8 grade și plus 5 grade, iar maximele ziua între minus 3 și plus 12 grade. Ceață mai ales seara și dimineața. Desgheț aproape general cu deosebire ziua.

Au cucerit insigna „Prieten al cărții"

Tot mai mulți tineri primesc în aceste zile insigna „Prieten al Cărții". La Uzinele „Mao Țze-dun" din București la concursul pentru cucerirea acestei insigne a participat un număr mare de tineri.

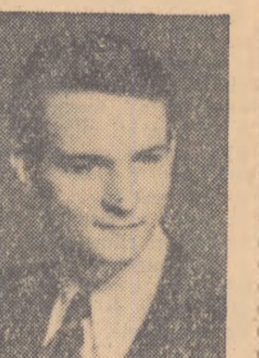
Printre cei ce au primit insigna sînt și tinerii ale căror fotografii le publicăm alăturat.

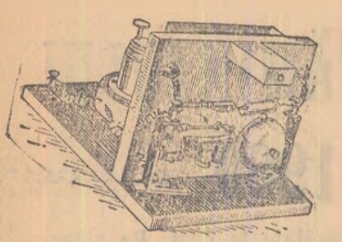
NICOARA GHEORGHE
Fierar

IGNAT LUCIAN
Inginer

TOT IOAN
Fierar

Receptorul de unde electromagnetice demonstrat de A. S. Popov la ședința din 7 mai 1895 a Facultății fizico-chimice ruse.

De la aparatul lui Popov la televiziune

de Ing. E. Farago

Radiotehnica este o știință „tînără". Față de sutele de ani de existență a unor științe „bătrîne" de felul matematicii, astronomiei, medicinii, fizicii, chimiei, geografiei, cei 60 de ani de viață ai radiotehnicii nu reprezintă prea mult. Cu toate acestea, datorită numeroaselor și importantelor utilizări practice, datorită uriașului bagaj de cunoștințe acumulate în acest domeniu de către oamenii de știință, radiotehnica stă acum pe aceeași treaptă cu științele „bătrîne", contribuind din plin la lupta omului pentru cucerirea tainelor naturii.

Radiotehnica a parcurs într-un timp relativ scurt drumul uriaș de la primele stații modeste de telegrafie fără fir pînă la liniile de radio-comunicații transcontinentale moderne, pînă la stațiile de televiziune și radiolocație. Dacă locomotiva, automobilul, vaporul sau avionul au făcut ca distanțele mari să nu mai constituie piedici de netrecut, radioul le-a „desființat" cu totul, căci unda radio poate înconjura pămîntul de 6-7 ori în cursul unei singure secunde timp în care ea parcurge circa 300.000 km.

Radioaparatajul modern s-a perfecționat și se perfecționează într-un ritm vertiginos. Numai despre îmbunătățirile din ultimii 10 ani s-ar putea scrie cîteva tomuri. Dintre aceste îmbunătățiri se remarcă îndeosebi înlocuirea lămpilor electronice cu elemente mai stabile și mai sigure în funcționare cum sînt semiconductorii a căror utilizare a dat rezultate surprinzătoare.

Intr-un trecut nu prea îndepărtat cercetările asupra semiconductorilor erau de natură pur teoretică. Astăzi semiconductorii — elemente prin care curentul electric trece într-un singur sens (de exemplu elementul germaniu) — înlocuiesc cu succes lămpile electronice. Aparatele cu semiconductori se deosebesc de aparatele cu lămpi electronice prin dimensiunile lor mult mai mici, printr-o funcționare mai stabilă și printr-o durată de serviciu mult mai mare.

Datorită dezvoltării aparatajului electronic s-au putut lărgi foarte mult benzile de lungimi de unde utilizate.

Primele stații de radio apărute în preajma primului război mondial funcționau doar pe unde lungi. Odată cu perfecționarea aparatajului electronic au început și emisiunile pe unde medii. Nu peste mult timp a început lupta pentru cucerirea gamei undelor scurte și în această luptă un rol deosebit de important l-au avut radioamatorii.

La început cînd nu erau încă cunoscute cu precizie legile de propagare a undelor scurte, legăturile pe unde scurte erau considerate ca absolut nesigure. S-a observat însă că radioamatorii care lucrau pe această gamă au realizat un lucru surprinzător: cu puteri extrem de mici, de numai cîțiva wați, ei au stabilit legături la distanțe de mii de kilometri. Aceste experiențe ale radioamatorilor au servit ca bază pentru dezvoltarea radiocomunicațiilor pe unde scurte.

Oamenii de știință au pornit la cucerirea unei noi game de unde și anume undele ultra scurte pe porțiunea între 10 m. pînă la 1 cm. Perfecționarea aparatelor electronice a ușurat mult această sarcină și astăzi realizarea celor mai complicate aparate de emisie sau recepție pe această gamă de unde, nu mai prezintă dificultăți din punct de vedere teoretic sau practic.

Radioul „împrospătează" științele

Dezvoltarea fără precedent a radiotehnicii și a electronicei (ramură a științei care se ocupă cu studiul curenților slabi și care este strîns legată de radiotehnică) a dat un impuls deosebit altor ramuri ale științei ducînd la crearea unor discipline științifice ca radioastronomia, radiofizica, radiogeodezia, radiometeorologia etc. care folosesc metodele radiotehnicii și electronicii în obiectele lor de studiu.

Astfel prin folosirea radiotehnicii în astronomie, s-a făcut un salt calitativ în cercetarea universului. Radiotelescoapele moderne au o sensibilitate incomparabil mai mare decît cele mai perfecționate telescoape. Cu ajutorul lor se pot înregistra radiațiile unor surse punctiforme aflate la distanțe de zeci de mii de ani lumină față de planeta noastră. De asemenea s-a observat că există așa numite radiostele, adică corpuri cerești care nefiind vizibile nici cu ajutorul celor mai puternice telescoape optice sînt surse de radiații pe unde ultrascurte. Cu ajutorul unui sistem de radiotelescoape s-a putut determina cu precizie locul acestor radiostele în univers.

In radiocomunicațiile propriu zise un progres deosebit a fost realizat prin utilizarea porțiunii de bandă de la 1 la 10 m. adică a undelor metrice din gama undelor ultrascurte. Deși această gamă de unde este indicată doar pentru comunicații pe distanțe mici — pînă la 100 Km. — cu ajutorul unor stații releu (stații automate care recepționează semnalul, îl amplifică și îl retransmit) se pot „acoperi" regiuni întregi iar emisiunile pe această bandă cîștigă foarte mult în calitate fiind lipsite aproape cu desăvîrșire de paraziți și de alte fenomene nedorite.

„Ochiul magic"

Cucerirea acestei noi game de frecvențe a deschis calea utilizării din ce în cei mai largi a transmiterii alături de sunet și a imaginei.

Principiul transmiterii imaginilor la distanță nu este nou. Cu mult înainte de cel de al doilea război mondial, s-au realizat transmisii de imagini la distanță prin unde electromagnetice. Totuși aceste experiențe nu au depășit cadrul laboratoarelor. Realizarea unor rețele întinse de televiziune ar fi fost însă imposibilă fără a avea la dispoziție această nouă gamă de frecvență.

Astăzi televiziunea pătrunde din ce în ce mai mult în viața de fiecare zi a oamenilor. Industria sovietică produce în masă numeroase tipuri de receptoare de televiziune. Regiuni întregi din teritoriul Uniunii Sovietice sînt acoperite de un sistem de centre de televiziune legate între ele prin conductori sau stații releu.

In prezent savanții și cercetătorii sovietici au rezolvat sau sînt pe punctul de a rezolva o serie de probleme legate de îmbunătățirea transmiterii și recepției imaginilor. Dintre acestea amintim ca cele mai importante: mărirea razei de acțiune a transmisiilor de televiziune, mărirea dimensiunilor ecranului în scopul unei vizionări mai bune, transmiterea unor imagini în culori și relief.

Colțul științei și tehnicii

Radiolocația

Un alt domeniu nou de aplicare a radiotehnicii, este **radiolocația** care se bazează pe principiul reflectării undelor ultrascurte de anumite obstacole întîlnite în cale.

Radiolocația este un auxiliar prețios în comunicațiile aeriene, navale și terestre.

Avioanele și vapoarele moderne sînt înzestrate cu radiolocatori. Fiecare radiolocator este prevăzut, cu un emițător și un receptor. Undele emise se lovesc de obstacole și se reflectă ajungînd la receptor și de acolo pe ecranul radiolocatorului pe care apare imaginea regiunii sub forma unei hărți care amintește clișeele obținute prin raze Röentgen. Se văd clar contururile golfurilor, insulelor, lacurilor, munților, rîurilor, sau orașelor. Se pot deosebi siluetele albe ale vapoarelor ce navighează pe mare, liniile căilor ferate și ale șoselelor. Pe măsură ce avionul sau vaporul se deplasează, în zona radiolocatorului intră noi porțiuni ale regiunii, pe ecran, o imagine este înlocuită cu alta. Imaginile de pe ecranele radiolocatorului pot fi fotografiate cu ușurință. Radiolocatorul funcționează în orice condiții, avionul sau vaporul reușind să se orienteze prin noapte, prin ceață, sau perdele de fum.

Au trecut numai 6 decenii — viața medie a unei singure generații — din ziua cînd A. S. Popov își prezenta primul său aparat radiofonic și totuși cît de multe izbînzi s-au repurtat în acest „scurt" timp în lupta pentru folosirea radiotehnicii, pentru fericirea popoarelor!

Radiofonia — Radiolocația — Televiziunea — Radioastronomia — iată numai cîteva verigi din lanțul de mari biruinți pe frontul științei la baza cărora stă geniala descoperire a lui A. S. Popov.

Aparat modern de televiziune

Calendar

A. S. Popov

In 13 ianuarie 1906 și-a încheiat viața în floarea vîrstei Alexandru Stepanovici Popov, marele savant rus care a dăruit lumii radioul — una din cele mai importante invenții.

Născut în anul 1859 în satul Turinskii-Rudnik, în familia unui preot, el urmează școala întîi la Dalmatovsc și apoi la Ekaterinenburg și Perm. Manifestînd un interes excepțional pentru matematică, fizică el pleacă în anul 1877 la Petersburg unde urmează cursurile facultății de fizico-matematici.

In 1882 Popov termină cu succes studiile și datorită aptitudinilor sale cu totul deosebite tînărul absolvent este numit profesor la Școala de mine din Kronstadt. Aci el începe o muncă asiduă de cercetări în domeniul electricității și magnetismului.

Experiențele fizicianului german Hertz publicate în 1889 îi trezesc un viu interes și repetîndu-le ajunge la concluzia că undele electro-magnetice ar putea fi utilizate la transmiterea semnalelor la distanță. Șase ani mai tîrziu, la 7 mai 1895, în ședința Societății ruse de fizică și chimie A. S. Popov prezintă „înregistratorul de furtuni" aparat care este considerat primul radioreceptor din lume.

La 12 martie 1896 la ședința aceleiași societăți el demonstrează pentru prima oară în lume transmiterea fără fir a semnalelor Morse. În primăvara anului 1897 Popov a efectuat experiența în rada portului Kronstadt reușind să stabilească legături fără fir cu un vas aflat la 640 m. În vara aceluiași an el mărește raza de acțiune a postului de emisie la 5 km., pentru ca în august-septembrie 1899 să o sporească la 17 km.

Instalația lui Popov ajunge la asemenea perfecțiune încît este solicitat de guvern să ia parte activă la acțiunea întreprinsă pentru salvarea vasului „General-amiral Apraxin" eșuat pe țărmul insulei Hochland, stabilind o legătură fără fir la o distanță de peste 40 km. După acest succes o serie din vasele flotei ruse sînt înzestrate cu astfel de aparate.

Interesant este faptul că drept recunoaștere a meritelor inventatorului radioului la 18 august 1900 juriul expoziției mondiale de la Paris acordă lui A. S. Popov Marea Medalie de aur cu diplomă.

In 1903 el participă la lucrările primei conferințe internaționale de radiotelegrafie de la Berlin, care recunoaște meritele lui Popov considerîndu-l inventatorul radioului.

La 13 ianuarie 1906, în vîrstă de numai 47 de ani, în plină putere de creație, moare subit la numai 4 zile după ce Societatea rusă de fizică l-a ales ca președinte.

Prin invenția sa, A. S. Popov a adus nemurirea nu numai numelui său, ci și științei ruse.

Sub conducerea lui Popov s-a format în Rusia o puternică școală de radio-tehnici — precursori glorioși ai savanților radiotehnicieni sovietici care își dăruiesc toate forțele pentru a pune această minunată realizare a geniului uman în slujba fericirii popoarelor.

Despre tractoare și simț de răspundere

Sarcinile mărețe indicate mecanizatorilor de Directivele Congresului al II-lea al partidului cu privire la cel de-al doilea plan cincinal — de a spori randamentul anual pe tractor, de a lărgi mecanizarea lucrărilor agricole, de a aduce o contribuție mai mare la transformarea socialistă a agriculturii — pun noi obiective și în fața tinerilor tractoriști din stațiunea noastră.

Unul dintre acestea este folosirea integrală și exploatarea rațională a tractoarelor. In acest scop este necesară organizarea întreținerii și exploatării lor în bune condiții. Desigur, nu putem înfăptui aceasta dacă mecanizatorii stațiunii noastre nu-și vor da silința să folosească toate cunoștințele lor tehnice în buna întreținere a tractoarelor. In buna executare a reparațiilor încă de pe acum, apoi în organizarea perfectă a muncii, în obținerea de economii etc., ceea ce aduce creșterea productivității muncii și micșorarea prețului de cost pe hantru.

In luna aprilie 1955, stațiunea noastră a primit un număr de tractoare sovietice noi, marca „M.T.Z.". Aceste tractoare au fost repartizate tinerilor mecanizatori cu experiență, care au fost instruiți cum să le întrețină și să le folosească pentru ca randamentul lor să fie mult sporit. Printre alții au primit tractoare noi și tinerii Mihai Săpunaru și Ion Fasole. Amîndoi tractoriștii sînt vechi în muncă, au aceeași pregătire și aceleași cunoștințe tehnice. Totuși, după o perioadă de timp relativ scurtă, au apărut deosebiri mari între ei în ceea ce privește îngrijirea și exploatarea tractoarelor. Mihai Săpunaru a fost totdeauna exigent față de aplicarea regulilor de întreținere și exploatare, pe care le-a respectat întocmai. Zilnic a curățat tractorul, a gresat locurile de ungere, a filtrat motorina și uleiul, a verificat în permanență presiunea cauciucurilor, a lucrat cu viteza de înaintare corespunzătoare încărcării tractorului. In plus, de fiecare dată înaintea începerii lucrului, a verificat terenul, adoptînd cea mai potrivită metodă de muncă. Nu tot așa a procedat tractoristul Ion Fasole. El a neglijat complect întreținerea mașinii. De multe ori a rămas „fără geantă" deoarece n-a strîns la timp șuruburile și acestea, prinzînd joc, s-au forfecat; a făcut un număr mare de pene de cauciuc și a înregistrat multe defecțiuni, mai ales la sistemul de injecție.

Aceste două feluri de comportare față de mașini au dus inevitabil la rezultate diferite. In 1955 tractoristul Mihai Săpunaru a realizat, din luna mai pînă în decembrie, 847 hantri în 1488 de ore, ceea ce înseamnă că a făcut un hantru într-o oră și 40 de minute. In aceeași perioadă, Ion Fasole a executat 497 hantri în 1046 ore de funcționare, ceea ce înseamnă peste două ore de lucru pentru un hantru. Mihail Săpunaru a executat acești 847 hantri fără nici un fel de reparații, făcînd economii în valoare de 10.600 lei, iar tractorul lui lucrează în condițiuni normale și astăzi. După executarea celor 497 hantri, tractorul lui Ion Fasole a avut nevoie de o reparație capitală și, totodată, a trebuit să i se înlocuiască gențile și cauciucurile. Toate acestea au cerut o cheltuială mai mare cu aproximativ 6000 lei decît era planificat.

Aceste comportări și rezultate diferite se oglindesc și în cîștigul celor doi tractoriști. In cele 8 luni de lucru Mihai Săpunaru a cîștigat 14.858 lei, pe cînd Ion Fasole doar 7.052 lei, pe jumătate cît primul. Ca urmare a muncii sale, Mihai Săpunaru se bucură de stimă și autoritate în rîndurile colectiviștilor și întovărășiților din sectorul său, lucru care nu se poate spune despre tractoristul Ion Fasole.

Mecanizatorii stațiunii noastre au obținut rezultate importante în anul 1955 în ceea ce privește îndeplinirea și depășirea planului. Datorită muncii conștiente a tractoriștilor, calificării lor și sporirii randamentului anual pe tractor, s-a realizat micșorarea prețului de cost și mărirea productivității muncii. Exemple demne de urmat au dat și tractoriștii Pîrvu Avram, Ion Negrescu și mulți alții care urmează în munca lor toate regulile de bună întreținere și exploatare a tractoarelor.

Dar în stațiune mai sînt și cîțiva care seamănă cu Ion Fasole, cum ar fi Dan Broască și Dean Coman. Organizația de bază U.T.M., al cărei secretar este tovarășul Ion Călin, ar trebui să ia cuvenitele măsuri pentru a mobiliza tineretul din stațiunea noastră la îngrijirea mașinilor în așa fel ca ele să poată fi exploatate în bune condițiuni iar viața lor să fie prelungită.

Fiecare tînăr trebuie să capete un adînc simț al răspunderii față de avutul obștesc, să-l păstreze și să-l folosească cît mai bine. Intreg colectivul stațiunii noastre trebuie să lupte necontenit pentru ridicarea nivelului profesional al celor de pe mașini precum și la educarea lor comunistă, ceea ce va contribui la îndeplinirea sarcinilor reieșite din Directivele Congresului.

LUCA ȘTEFAN
directorul S.M.T. Făurei
regiunea Galați

Sufletul cercului de citit

Acum două luni, în satul Dragalina, un tînăr a coborît din tren. Pardesiul, bocancii, șapca — arătau că posesorul lor vine de departe. Așa și era. Gheorghe Gohoreanu venea de la Bîrlad, de la o consfătuire. Se discutase acolo despre mai multe probleme, dar mai ales despre concursul „Iubiți cartea". Acolo, la consfătuire, cei din satul Dragalina nu fuseseră criticați. Totuși, Gohoreanu simțise că critica adusă altora s-ar fi potrivit foarte bine și celor din satul în care el nu venise decît de o lună de zile. Ce-i drept, într-o lună de zile nu prea avusese timp să facă multe. Dar cercul de citit, oricît, putea să-l fi organizat.

De îndată ce a ieșit din gară, s-a îndreptat grăbit spre căminul cultural. Vroia neapărat să-l găsească pe directorul căminului. Simțea nevoia de a-i împărtăși chiar atunci hotărîrea luată de a stabili împreună, concret, ce aveau de făcut. „Cămin cultural este, gîndea el. Bibliotecă — de asemenea. Mai toți din sat sînt în întovărășirea agricolă. Iar tinerii — de-am reuși numai să-i atragem pe toți în cerc! Atunci de ce să mai amînăm treaba?"

Nu au trecut însă decît două zile și utemistul Gheorghe Gohoreanu a văzut că organizarea cercului de citit nu e chiar așa de ușoară cum și-o închipuise. A cerut ajutorul cîtorva comuniști. Cum să facă?

— Ai încercat să stai de vorbă în mod individual cu oamenii?

— Nu.

— Vezi? Și aici ar putea exista cauza. Vrei să vină ei la tine? Și i-au arătat că stînd de vorbă cu oamenii îi va fi mai ușor să organizeze cercul.

Intr-o zi l-a întîlnit pe Ion Romașcu. Din una din alta, a adus vorba despre cercul de citit. I-a arătat că acolo se vor face recenzii și prezentări de cărți, se vor citi în colectiv unele articole din ziare și broșuri, ori cărți din care va avea de învățat multe lucruri bune.

Ingîmfat cum era, Ion Romașcu i-a retezat-o scurt:

— N-am timp, bre. Eu am de lucru la cîmp, nu-mi stă capul la citit cărți. Cînd să citesc?

Gohoreanu însă știa dinainte care sînt argumentele lui Romașcu. De aceea nu păru nici surprins, nici descumpănit la auzul acestor vorbe, lucru care-l miră pe Romașcu.

— Aș zice altceva — continuă el. Să citim împreună. Ori vii tu la mine, ori viu eu la tine; cum vrei. Dacă seara ești obosit, eu citesc și tu asculți...

Ion Romașcu l-a privit nedumerit. „Să vii la mine? Eu să ascult și tu să citești?" păreau a spune privirile sale.

— Ei, nu-i bine? îl întrebă Gohoreanu, văzîndu-l dus pe gînduri.

— Ba-i bine. Mîine seară te aștept, încheie Romașcu, văzînd că nu are încotro.

A doua zi, seara, s-a dus acasă la Ion Romașcu. A început să-i citească din romanul „Apostol" de Cezar Petrescu. Cîteva seri la rînd i-a tot citit, pînă unde a crezut el că a trezit un interes deosebit în sufletul lui Romașcu. Apoi, într-o seară, i-a lăsat cartea spunîndu-i că are treabă la Bîrlad și nu știe cît va sta acolo. Poate chiar două-trei zile.

— Dar ce se întîmplă mai departe? l-a întrebat Romașcu.

— Știu eu? Las-că vedem noi cînd m-oi întoarce....

A doua zi, de abia se sculase Gohoreanu, cînd Ion îi bătu la ușă.

— Ce s-a întîmplat? l-a întrebat Gohoreanu mirat.

— Nimic. Dar, știi, astă-noapte am citit singur cartea, pînă am isprăvit-o și m-am gîndit să viu să ți-o aduc ca să citești și tu cît mergi cu trenul... E păcat să n-o termini... E o carte....

— Minunată.

— De unde știi?

— Am citit-o de cîteva luni, îi spuse Gohoreanu prietenos și-l privi drept în față. Ion Romașcu și-a plecat privirea, rușinat parcă. Mai stătu puțin descumpănit, apoi își îndesă căciula pe urechi și spuse:

— Cînd e cercul?

— Diseară.

— Vin și eu. Să mă înscrii. Mă înscriu și la concurs. Am să iau cu siguranță insigna. Nu crezi?

— Prin urmare, am învins, își zise Gohoreanu și zîmbi.

Intr-adevăr, învinsese. Acum la cercul de citit vin mai mult de 40 de oameni. A convins-o să vină la cerc și pe Aurora Pană, utemista aceasta de vreo 20 de ani, care spunea că-i este rușine să vină la cerc, pentru că sînt băieți mulți. L-a convins și pe Toma Seidecaru, care spunea la început că niciodată n-are să citească el atîtea cărți, ca să poată primi insigna de „Prieten al cărții", și pe Ion Țarălungă, flăcăiașul acela arțăgos care mai tot timpul era pus pe ceartă. Și pe cîți încă!

Cercul activează acum intens. Se spune că este cel mai bun din raionul Bîrlad. Membrii acestui cerc de citit desfășoară o activitate pe cît de bogată, pe atît de interesantă. Se organizează discuții pe marginea unor cărți, seri literare pe teme. Ultima seară literară a avut ca temă „Eminescu criticînd societatea burghezo-moșierească".

Această seară literară a plăcut mult tinerilor și ei au hotărît ca peste puțin timp să mai organizeze una, cu tema „Poeții noștri contemporani cîntă partidul".

Animatorul acestei activități frumoase, care după puterile sale îi ajută pe tineri să devină oameni culți, care sădește în conștiința lor o educație sănătoasă, comunistă, este utemistul Gheorghe Gohoreanu, care deși numai cu trei luni în urmă a plecat de pe băncile școlii, muncește cu răbdare, fără să facă zgomot în preajmă-i, cu dragoste și perseverență, așa cum a învățat și continuă să învețe de la comuniști.

C. SLAVIC

Vești bune

Cu noi succese

Cu mult elan tineresc au pășit muncitorii din cele două brigăzi de tineret din cadrul cooperativei „21 Decembrie" Botoșani, regiunea Suceava la realizarea sarcinilor celui de al doilea plan cincinal.

In primele patru zile ale lunii acesteia membrii brigăzilor I și II au obținut realizări importante. Astfel ei au confecționat 300 haine-pufoaice, 50 cămăși bărbătești și alte articole.

Printre cei care s-au evidențiat se numără și tinerele Goldinberg Dora, Kerchejan Aspazia, Todiraș Gh. Astfel, colectivul cooperativei a pășit în cel de al doilea plan cincinal cu noi succese în muncă.

Corespondent,
LUPU DAVID

Un nou spital

La Gurahonț, regiunea Arad a fost inaugurat un nou spital, cuprinzînd secțiile de: boli interne, pediatrie, contagioase, chirurgie, obstetrică și dermatovenerice.

Spitalul este înzestrat cu 100 paturi autosalvare, un aparat Röentgen, frigider electric pentru conservarea sîngelui, masă și instrumentele necesare pentru operații. El va deservi pe oamenii muncii din întregul raion.

Corespondent,
V. GHIDARCEA

Un doctor nervos și o soră „vitregă"

— Unde-i?

Deși pare de necrezut, totuși așa era: doctorul de gardă nu era la postul său. O întîmplare? Nu! Doctorul Buzatu — căci despre el este vorba — este binecunoscut în Spitalul unificat nr. 2 de adulți din Turnu-Severin ca un om ce nu-și face datoria, iar pe deasupra mai suferă și de boala nervozității.

Era de gardă. Un bolnav, muncitorul Glod Dumitru, internat în salonul O.R.L., avea o temperatură îngrijorătoare. Intervenția medicului era absolut necesară. Dar de unde să-l iei pe medicul de gardă — cînd acesta nu este de găsit. Intr-un tîrziu își face apariția.

E nervos... Și nu vrea să consulte bolnavul.

— Dumneata să taci din gură și să nu te amesteci. Ce mă înveți pe mine ce trebuie să fac? S-a răstit nervos la tovarășa Dodan Elena, internată și ea în spital, care i-a atras atenția că nu procedează nici omenește, nici potrivit misiunii sale.

Au trebuit să intervină și alți bolnavi pentru ca doctorul Buzatu să-și calce pe inimă și să viziteze pe pacientul în stare gravă din salonul O.R.L.

Doctorul Buzatu e nervos, nu-și face datoria. Un caz s-ar spune, dar nu e singurul. Tot la acest spital se mai găsește și o soră „vitregă", Maria Ivașcanu. Sora Ivașcanu ori întîrzie de la servici, ori atunci cînd vine ...doarme. Da, în timpul orelor de lucru trage cîte un pui de somn...

Cu bolnavii ea se poartă urît. In meserie e nepricepută. Te întrebi atunci ce caută în spital?

Dar nu numai atît: te întrebi ce caută în spitalul unificat din Turnu Severin năravurile vechi despre care am scris și care se manifestă atît de puternic la doctorul Buzatu și sora Ivașcanu.

PAULA OBERST
după o corespondență trimisă de Băghină Aristică

Jungla la circ

O clipă de tăcere și vocea crainicului vestește că opt elefanți vor intra în arenă. De sus, de acolo unde este instalată, orchestra încearcă să sugereze cu ajutorul muzicii atmosfera Asiei. Unul cîte unul elefanții pășesc în arenă. Privirile spectatorilor urmăresc fiecare mișcare. Dar, un moment de uimire... Cei opt elefanți nu sînt decît șapte. Greșise crainicul? Nu! Al optelea elefant, un colos de patru tone, se apropie cu pași măsurați, imperturbabil, parcă puțin obosit. Da, nu ați citit greșit: puțin obosit. Elefantul acesta, pe numele lui Olimpia, are dreptul să fie obosit: la vîrsta de peste 70 de ani revendică titlul de cel mai in vîrstă... artist al circului. Olimpia se poartă ca un bătrînel cumsecade. Cîțiva copii din lojă îi dau bucățele de zahăr pe care le primește în... trompă, azvîrlindu-le cu o „grație" greu de descris, între fălcile de sute de kilograme.

Cînd piciorul elefantului servește de... ascensor

Olimpia este un elefant ascultător. Cînd dresorul Epi Vidane îi solicită o plimbare pe... butucii, înșirați liniar, unul după altul, elefantul dă dovadă de o agilitate pe care probabil o invidiază mulți echilibriști. Te întrebi cum poate elefantul de patru tone să-și mențină echilibrul stînd numai într-un picior? Răspunsul îl găsim — pe lîngă imensa încordare a elefantului — în excepționala artă a dresorului Epi Vidane de la circul „Busch" din Berlin. Epi Vidane este indian, însă s-a stabilit în Republica Democrată Germană. Dresorul și elefantul său cel mai drag, Olimpia, entuziasmează pe spectatori. La un moment dat elefantul prinde între fălcile lui puternice pe Epi Vidane și-l poartă în arenă la fel de imperturbabil ca și pînă atunci. Numai turbanul lui Epi este puțin deranjat (aceasta prilejuiește dresorului posibilitatea de a oferi spectatoarelor o lecție de modă: cum se face un turban elegant).

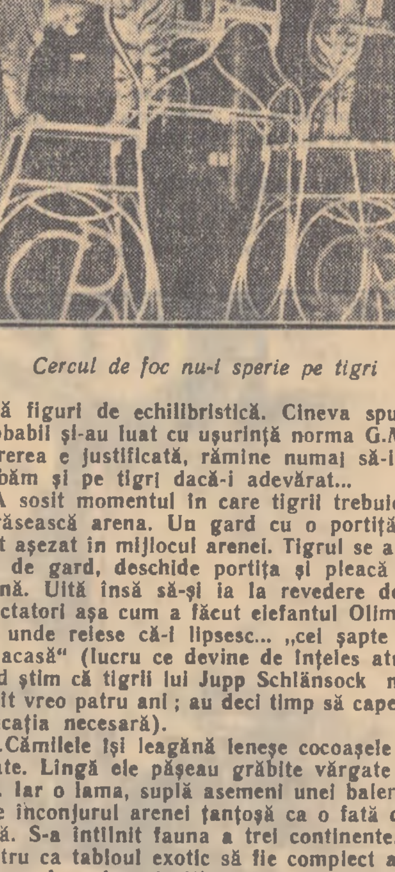
Olimpia se apleacă spre mîna dresorului, ia o batistă pe care o prinde în trompă, și începe s-o fluture în semn de bun rămas.

— La revedere! Numărul s-a terminat.

...Dresorul Alfred Kaden a intrat în arenă cu cinci lei. Animalele au privit liniștite către public și au răcnit de două-trei ori ceea ce o fi vreun semn de salut. Kaden se apropie degajat de un leu, îi deschide gura și îi privește dinții ca un experimentat dentist iar apoi îl sărută drăgăstos ca un părinte ce și-a revăzut odrasla. Tablou de familie? Nu: preludiul unei dresuri în care Kaden va da dovadă de multă stăpînire de sine, de o voință de fier.

Dar astă seară jungla s-a mutat parcă în arena circului. Cinci tigri bengalezi își fac apariția zgomotoși. Dresorul Jupp Schlänsock se culcă pe o bancă, veghiat de cele cinci animale. In public — momente de emoții generale urmate de aplauze furtunoase.

Biciul dresorului îl pocnește. Tigrul se ridică furios și... execută comanda. La înălțime, sare printr-un cerc de foc. Fiecare mișcare este calculată cu precizie milimetrică. O bîrnă îngustă și lungă de cîțiva metri este așezată între doi butuci. Tigrii execută figuri de echilibristică. Cineva spune: probabil și-au luat cu ușurință norma G.M.A. Părerea e justificată, rămîne numai să-i întrebăm și pe tigri dacă-i adevărat...

Cercul de foc nu-l sperie pe tigri

A sosit momentul în care tigrii trebuie să părăsească arena. Un gard cu o portiță a fost așezat în mijlocul arenei. Tigrul se apropie de gard, deschide portița și pleacă din arenă. Uită însă să-și ia la revedere de la spectatori așa cum a făcut elefantul Olimpia. De unde reiese că-i lipsesc... „cei șapte ani de acasă" (lucru ce devine de înțeles atunci cînd știm că tigrii lui Jupp Schlänsock n-au decît vreo patru ani; au deci timp să capete... educația necesară).

...Cămilele își leagănă leneșe cocoașele înfoiate. Lîngă ele pășeau grăbite vărgate zebre. Iar o lama, suplă asemeni unei balerine, face înconjurul arenei țanțoșă ca o fată drăguță. S-a întîlnit fauna a trei continente. Și pentru ca tabloul exotic să fie complect apar în pas de galop și cîțiva ponei, cai pitici.

Dar cîte nu s-au petrecut în seara aceasta în arena circului. Tovarășul meu fotoreporter a prins pe peliculă cîteva imagini din spectacolul dresorilor de la circul „Busch". din R. D. Germană. Imaginile nu sînt decît trei, însă numerele interesante, pasionante, sînt cu mult mai multe. Pe acestea le puteți cunoaște ca spectatori...

M. RAMURA

Leii lui Alfred Kaden

Expoziție de artă populară într-un sat

Încă de demult, Oltenia era renumită pentru arta ei populară. Covoarele și costumele oltenești erau căutate și peste hotarele țării noastre. Pentru stimularea și dezvoltarea acestei creații s-a deschis nu de mult în comuna Băbeni-Oltețu, ca de altfel în mai toate comunele raionului Oltețu, o expoziție de artă populară.

Aci sînt expuse aproape 200 obiecte în mare parte lucrate de tinere țărănci muncitoare cum sînt: utemista Ioana Roșianu (un costum național cum se poartă prin regiunea noastră) Ana Glăvu (cîteva broderii) și alte cusături lucrate de tinere gospodine.

Expoziția a fost aranjată cu mult gust, la aceasta contribuind și tinere cum sînt: Nicolița Tudor, Georgeta Tudor, Elena Nițulescu etc.

In caietul de impresii și sugestii sînt scrise numeroase cuvinte de laudă cu privire la această inițiativă. Vizitatorii își exprimă de asemenea admirația lor pentru măiestria lucrărilor expuse.

Corespondent
ADRIAN MATEESCU

Tribuna propagandistului

Cum mă pregătesc pentru lecție

Calitatea învățămîntului politic, creșterea contribuției cursanților în producție și în viața socială depind mult de înarmarea temeinică din punct de vedere teoretic a propagandistului, de priceperea lui de a se apropia de cursanți și de a expune lecția. Propagandistul poate împărtăși însă cunoștințele sale altora numai atunci cînd el însuși învață mereu. Cunoștințele necesare se pot dobîndi numai printr-un studiu individual permanent și sistematic. Aceasta e concluzia la care am ajuns de cînd organizația mi-a încredințat sarcina de propagandist.

Munca cu cartea a intrat în obișnuința mea. Rareori se întîmplă să treacă o zi fără să studiez din operele clasicilor marxism-leninismului, fără să citesc cîteva pagini de literatură beletristică. De asemenea, urmăresc cu atenție presa, vizionez cu regularitate filme și piese de teatru.

Cu grijă îmi notez materialele care cred că-mi vor folosi la pregătirea lecțiilor, îmi fac însemnări și scot extrase într-un caiet.

Seminarul permanent de instruire îmi este de un mare ajutor în pregătirea lecțiilor. Pentru fiecare mă pregătesc cu grijă și studiez materialul bibliografic recomandat în acest scop.

Toate cele expuse mai sus, și în special studiul individual, mă ajută să-mi ridic nivelul politico-ideologic, să-mi perfecționez măiestria propagandistică.

*

Pregătirea unei lecții o încep întotdeauna prin citirea părții respective din manualul „În ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid". Apoi citesc materialul bibliografic recomandat pentru tema respectivă și selecționez exemplele și datele cele mai semnificative.

Baza expunerii mele și a discuțiilor din cadrul cursului o constituie lucrările clasicilor marxism-leninismului. De aceea încep studiul materialului bibliografic cu operele lui Lenin și Stalin.

În cursul pregătirii pentru lecția „U.R.S.S. pe drumul comunismului" de pildă, am studiat o parte din lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

După ce conspectez din operele clasicilor încep să citesc literatură beletristică. Cu ajutorul exemplelor din literatură expunerea devine astfel mai accesibilă, materialul se întipărește mai bine în mintea cursanților, iar bineînțeles interesul pentru literatură crește.

În lecția pe care urma s-o predau, lecție de care am amintit mai sus, trebuia să vorbesc și despre Marele Război de Apărare a Patriei. Pentru aceasta am citit romanul „Tînăra gardă" de A. Fadeev și „Zoia Kosmodemianskaia". Am ilustrat astfel expunerea mea referitoare la patriotismul comsomoliștilor, la eroismul tineretului sovietic cu exemple din aceste cărți.

Am reamintit de pildă cursanților episodul redat în „Tînăra gardă" în care se arată cum în noaptea dinspre 7 Noiembrie Serghei Tiulenin, Liubov Șevțova, Serghei Levosov și Valia Boț au arborat drapelele roșii în cinstea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie chiar în orașul ocupat de fasciști. Cursanții au fost impresionați de faptele povestite de mine despre Zoia. Ei au înțeles mai adînc natura patriotismului sovietic care s-a manifestat în faptele vitejești ale oamenilor sovietici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei și care se manifestă și astăzi în viața de toate zilele a poporului sovietic constructor al societății comuniste.

În pregătirea lecției exemplele din viața orașului și întreprinderii în care muncesc cursanții au mare însemnătate. Folosirea lor face discuția mai vie, ne ajută să legăm materialul studiat cu realitatea și în același timp îi determină pe cursanți să ia parte mai activă la construcția vieții noastre noi.

Trebuie să recunosc însă că în primele lecții predate în curs am folosit asemenea exemple în insuficientă măsură. Acum însă mă pregătesc serios în această privință pentru temele care urmează să le predau.

În urma unei astfel de pregătiri îmi întocmesc conspectul expunerii în care îmi însemn pe scurt ceea ce trebuie să expun în fața cursanților, scot în evidență ideile principale și notez datele și exemplele în ordinea în care urmează să fie povestite.

Așa mă pregătesc eu pentru lecție. Trebuie să spun că experiența mea în acest domeniu nu este prea mare. Doresc de aceea să aflu ce alte metode folosesc alți propagandiști în această muncă de conducere a cercurilor sau cursurilor politice.

VICTOR COSSINI
propagandistul cursului seral anul I, din organizația de bază U.T.M. Banca agricolă Constanța

Înapoierea delegației C.C. al P.M.R. și a guvernului R.P.R. care a participat la sărbătorirea tov. Wilhelm Pieck

Miercuri seara s-a înapoiat în Capitală delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne care a participat la sărbătorirea celei de a 80-a aniversări a tovarășului Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane.

Din delegație au făcut parte tovarășii: Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R., Simion Bughici, membru al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Gh. Stoica, membru al C.C. al P.M.R., ambasadorul Republicii Populare Romîne în R.D. Germană.

În gara Băneasa, delegația a fost întîmpinată de tovarășii: I. Chișinevschi, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, Gr. Preoteasa, Ghizela Vass, T. Rudenco și alții. A fost de față ambasadorul R.D. Germane la București, W. Eggerath și membri ai Ambasadei. (Agerpres)

ACTUALITATEA pe scurt

Prima stație de impuls de tensiune din țara noastră

* Zilele trecute un grup de cercetători alcătuit din ing. Gheorghe Hortopan, laureat al Premiului de Stat, tehnician Artur Keuzen și ing. Gheorghe Basturea din cadrul Institutului de cercetări și proiectări electrotehnice (I.C.P.E.T.) a realizat cu ajutorul documentației și utilajelor sovietice prima stație de impuls de tensiune din țara noastră.

Noua stație este compusă dintr-un generator de impuls de tensiune, un generator de impuls de curent și un oscilograf, capabil să înregistreze fenomene foarte rapide.

Acest agregat a fost pus în funcțiune în laboratorul I.C.P.E.T.-ului pentru realizarea de prototipuri pe scară semi-industrială de descărcători electrici, destinați protecției liniilor de înaltă tensiune. După stabilirea procesului tehnologic a descărcătorilor electrici cu ajutorul stației de impuls de tensiune, în întreprinderile noastre electrotehnice se va putea trece la fabricarea în serie a acestor aparate. Stația servește și la efectuarea unor studii privind tehnica tensiunilor înalte.

Artiști bulgari, maghiari și romîni într-un spectacol de circ

* La Circul de Stat din Orașul Stalin a avut loc miercuri seara, premiera unui nou spectacol, intitulat „Arena prieteniei", cu concursul artiștilor Circului Mare de Stat din Budapesta, Circului de Stat din Sofia și Circului de Stat din București.

Spectacolul s-a bucurat de succes.

Un simpozion interesant

* La Casa prieteniei romîno-sovietice — A.R.L.U.S., va avea loc vineri 13 ianuarie, ora 18,30, un simpozion cu tema „Lucrările celei de a IV-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S.".

Vor lua cuvîntul tovarășii: Gh. Vidrașcu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Iosif Ponoran, locțiitor al ministrului Finanțelor și A. Cernea, redactor la ziarul „Scînteia".

Ansamblul de Estradă pregătește noi premiere

La sala din calea Victoriei nr. 33 a Ansamblului de Estradă, lucrările de renovare se execută într-un ritm accelerat. Inaugurarea sălii care va avea loc încă în această stagiune se va face cu spectacolul muzical „Paloma", text de Mircea Ștefănescu, laureat al Premiului de Stat, muzica de Elly Roman.

Ansamblul de Estradă va mai prezenta în această stagiune noi spectacole în premieră. Printre acestea sînt spectacolele de satiră și umor „Da și nu" de Tudor Mușatescu, I. Nichifor, I. Berg și Dinu Moisescu, muzica de N. Kirculescu, laureat al Premiului de Stat, „Un băiat iubește o fată" de Nicuță Tănase, Fred Firea, Athanasiu Atlas și alții, muzica de A. Giroveanu și farsa muzicală „Cioara vopsită" de Mircea Crișan și Al. Andy, muzica de H. Mălineanu, laureat al Premiului de Stat.

În curînd, Ansamblul de Estradă va prezenta la sate un nou spectacol intitulat „...Și în sat la voi" de T. Freamăt, care redă aspecte din viața de astăzi a țărănimii muncitoare din țara noastră.

(Agerpres).

ACOLO UNDE IARNA N-ARE LIBERĂ TRECERE

La 11 ani: o speranță a tenisului romînesc

Cu 5 ani în urmă, antrenorul bucureștean Marin Bădin a întrezărit în persoana unui țînc de vreo 6 anișori care strîngea mingiile ieșite din teren, un viitor tenisman talentat.

Costin Ionescu a reușit în decursul celor 5 ani de antrenament să-și însușească o tehnică aproape completă în sensul tenisului modern, ofensiv, bazat pe priză schimbătoare și execuție din mișcare, lucru de care din păcate nu prea țin seamă jucătorii noștri de tenis consacrați. Anul trecut, micul Costin a ieșit cîștigător în grupele de 8—10 ani și 11—12 ani. El a pierdut abia în semifinală în grupa de 13—14 ani. Antrenorul care se interesează îndeaproape de felul în care învață la școală Costin Ionescu, ne-a încunoștiințat că elevul său se numără printre cei mai buni din clasă.

Urăm micului jucător de tenis noi succese în desăvîrșirea pregătirii sale sportive și îl sfătuim să-și asculte cu atenție antrenorul, pentru că numai așa va reuși peste cîțiva ani să ne aducă primele sale victorii de mare amploare.

Un șut spectaculos

Handbalul de sală, handbalul redus este un joc extrem de spectaculos, adesea mai pasionant decît cel de cîmp. Terenul este mai scurt ca și porțile care măsoară doar 3 metri lungime în loc de 7 metri și 30 centimetri cît este poarta pe teren gazonat. În acest joc nu este permis decît un singur dribling pe loc. Fazele sînt rapide, viteza jucătorilor trebuie să fie maximă, iar din cauza loviturilor de la distanță mică, portarul poate apăra numai prin reflex. În cei cîțiva ani de la introducerea și în țara noastră a acestui sport, handbalul redus a cîștigat numeroși prieteni.

In fotografie: *Șutul este extrem de puternic. Mingea e ca și în plasă...*

Și-au încrucișat floretele...

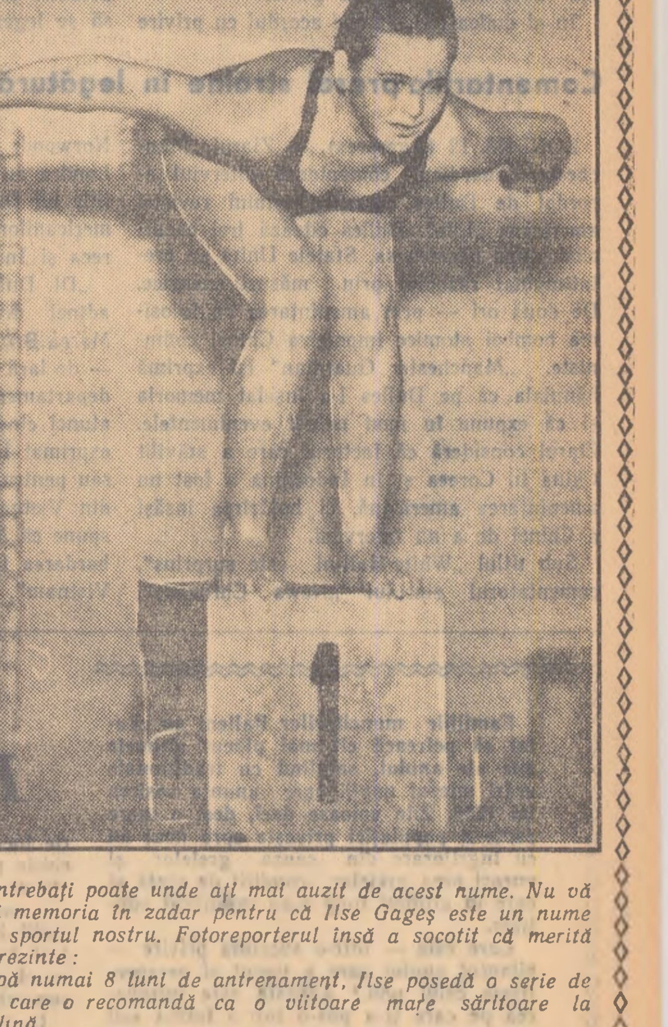

Sportul nobil, sportul cu spada și floreta... De o rară spectaculozitate, scrima este un sport al agilității perfecte, al mobilității continue și al grației.

Abia în anii puterii populare sportul acesta a devenit accesibil maselor largi de tineri care cu toate că n-au... „sînge albastru" sînt capabili de performanțe răsunătoare.

Aparatul fotografic a înregistrat un moment al întrecerii la floretă între două tinere: Felicia Vasilescu și Ruxandra Popescu (Tînărul Dinamovist).

ATENȚIE: Sare Ilse Gageș!

Vă întrebați poate unde ați mai auzit de acest nume. Nu vă chinuiți memoria în zadar pentru că Ilse Gageș este un nume nou în sportul nostru. Fotoreporterul însă a socotit că merită să o prezinte:

...După numai 8 luni de antrenament, Ilse posedă o serie de calități care o recomandă ca o viitoare mare săritoare la trambulină.

Arthur Horacek, antrenorul de sărituri artistice care se ocupă de Ilse, prevede o ascensiune rapidă a talentatei sale eleve care abia în anul acesta a suit pentru întiia oară treptele trambulinei. Ilse Gageș („Avîntul"-București) are o bună pregătire gimnastică la bază; ea dă dovadă de multă îndemînare și este serioasă la antrenamente, lucru de pe urma căruia are numai de cîștigat.

În fotografie: Ilse Gageș se pregătește să ia un start. Nu este un salt la trambulină; o săritoare este bine să fie și o înotătoare desăvîrșită.

Va reuși Füretz să-l ajungă pe Ciobotaru?

Poate că următoarea imagine va spune mai mult decît orice declarație. Timp de aproape o oră înainte de sosirea antrenorului său, Eugen Füretz, tînărul acesta uriaș cu fața de copil, a „mitraliat" în zeci de rafale sacul de antrenament; a trimis în dreapta și în stînga zeci de croșete și upercuturi fulgerătoare. E. Füretz, al doilea pugilist al țării la categoria „grea" se pregătește să-și ajungă colegul de club: Dumitru Ciobotaru.

În fotografia noastră, E. Füretz se antrenează în compania colegului său de club, boxerul Ghețu Velicu, sub supravegherea atentă a antrenorului C. Nour.

Cu gîndul la primăvară

Semințe de calitate

După citirea Documentelor Congresului al II-lea al partidului, țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, au hotărît să-și aducă și ei aportul lor la îndeplinirea sarcinii trasată de partid de a extinde cultura la 4.000.000 hectare și la obținerea celor 9.000.000 tone de porumb. Chiar de a doua zi munca pentru pregătirile de primăvară au prins a se desfășura cu intensitate și mai mare. Țărani muncitori ca I. V. Simion și Gheorghe Ștefan Asmarandei, fruntași ai recoltelor bogate au început a-și pregăti semințele pentru însămînțarea porumbului. Din știuleții de porumb opriți special pentru sămînță, ei aleg din nou, numai pe cei cu boabe mari și pline, iar de la aceștia, numai treimea din mijloc, spre a se înlătura boabele mici și seci de la vîrf și cotor. Pentru a fi și mai siguri că sămînța aleasă este bună, cu ajutorul tehnicienilor ei fac probe de germinație a porumbului. Exemplul acestora este urmat de mulți țărani muncitori.

Prin munca pe care o desfășoară pentru pregătirea campaniei de primăvară, țăranii muncitori din comuna Cîndești sînt hotărîți să-și aducă aportul lor la îndeplinirea marilor sarcini trasate de Congresul al II-lea al partidului, privind creșterea producției agricole.

Corespondent
TACHE VASILACHE

Munca la reparații a fost bine organizată

Mecanizatorii de la S.M.T. Corabia lucrează cu multă hărnicie la repararea tractoarelor și mașinilor agricole pe care le vor folosi în muncile agricole de primăvară. Ei au organizat munca pe ansamble la 15 posturi de lucru. Atelierul stațiunii a fost înzestrat cu încă două strunguri, un grup electrogen de 50 CP și un banc de rodaj cu frînă de aer.

Datorită măsurilor tehnico-organizatorice luate, mecanizatorii de la S.M.T. Corabia au reparat pînă acum 8 tractoare, 17 pluguri, 6 semănători și 3 cultivatoare. Sînt fruntași pe stațiune mecanicii Mihai Stoica, Florea Surlă, Alexandru Mitroi și strungarul Constantin M. Constantin.

Pregătiri intense

Muncitorii gospodăriei agricole de stat „Costache Burcă" din raionul Negru Vodă au reparat pînă acum 15 motoare și 20 de șasiuri pentru tractoarele KD, 22 de semănători, 6 pluguri și 2 combine. Fruntașe la reparații sînt echipele conduse de Ion Munteanu și Gheorghe Gore.

Realizări în pregătirea campaniei agricole de primăvară au obținut și colectiviștii din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia. Ei au curățat pînă acum 11.000 kg. de ovăz, 8.000 kg. de orz și 5.000 kg. de porumb. În curînd, se va termina de curățat întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor de primăvară.

Lucrătorii de pe ogoarele raionului Fetești au transportat pînă acum la cîmp mii de tone de gunoi de grajd. Colectiviștii din Țăndărei au transportat la cîmp 800 tone de gunoi de grajd, cei din Hagieni 320 tone, din Gura Ialomiței 400 tone, din Săveni 300 tone etc. Întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Bordușani au transportat peste 3.000 tone, iar cei din comuna Cocargeaua, mai mult de 3.600 tone.

Deslușesc tainele agrotehnicii

CONSTANȚA. (de la corespondentul nostru).

În raionul Medgidia, cursurile agro-zootehnice au fost deschise la timp și funcționează cu regularitate, după un program stabilit de secția agricolă a sfatului popular raional. La 12 gospodării agricole colective sînt cursuri de 3 ani, în alte 44 gospodării colective funcționează cursuri de 3 luni, iar în 26 cămine culturale se țin cicluri de conferințe cu teme agricole. Pentru fiecare formă de învățămînt au fost pregătiți și instruiți lectori competenți, care să poată ajuta temeinic pe țăranii muncitori să-și însușească tainele agrotehnicii.

În toate gospodăriile agricole colective din raion funcționează cursuri agro-zootehnice, care pregătesc numeroși colectiviști să devină fruntași ai recoltelor bogate. În multe locuri participă la activitatea cercurilor numeroși țărani muncitori. Astfel la gospodăria agricolă colectivă din comuna Făclia, în afară de cei 22 cursanți, participă la cursuri și alți țărani muncitori, care nu sînt înscriși. Metoda de predare, cu lecții urmate de demonstrații practice la cîmp a tînărului tehnician agronom Ridvan Baciu dă rezultate bune. Colectiviștilor Gheorghe Uncheșelu și Constantin Bărbulescu li s-au lămurit practic, în urma întrebărilor puse de ei, problema structurii solului și cum poate fi menținută structura pentru asigurarea unei producții tot mai mari.

Asemenea activitate duc și cursanții de la gospodăriile colective din Poarta Albă, Oituz, Valea Seacă, Siminoc, Basarabi și altele. Brigadierii de cîmp Abdi Neazi și Ion Dragomir de la gospodăria colectivă din Grădina se ocupă personal de asigurarea prezenței la cursuri, pentru ca lecțiile să se țină cu regularitate.

Participînd cu regularitate la cursurile agro-zootehnice, îmbogățindu-și necontenit cunoștințele și perfecționîndu-și metodele de lucrare a pămîntului dobrogean, țăranii muncitori vor începe campania de primăvară bine înarmați, pentru pregătirea unor producții sporite la hectar, vor aduce o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor pe care Directivele celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la cel de-al doilea plan cincinal le pun în fața oamenilor muncii de pe ogoare.

Pentru rodnicia ogoarelor

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

„Dacă vom duce mai mult gunoi de grajd la cîmp, la toamnă vom culege mai multe roade". Acesta este sfatul utemistei Clemența Axinte, tehniciană agronom în comuna Bucecea, raionul Botoșani, iar țăranii muncitori s-au obișnuit să asculte și să aplice aceste sfaturi în practică.

În perioada aceasta pe ogoarele țăranilor muncitori din comuna Bucecea poți vedea șiruri întregi de grămezi de gunoi de grajd. Zilnic pe ulițele comunei trec spre cîmp zeci de țărani muncitori cu carele încărcate cu gunoi. Ei au învățat de-acum temeinic că folosirea gunoiului de grajd duce la creșterea rodniciei pămîntului, la sporirea producției la hectar. Pînă acum, țăranii muncitori din comuna Bucecea au cărat pe ogoare peste 1100 tone de gunoi.

În fruntea acestei munci este deputatul Matei Ion, care a dus pînă acum la cîmp 5 căruțe de gunoi, utemiștii Iliuță Aurel și Zvonaru Iulia care au cărat la cîmp cîte 6 căruțe cu gunoi.

Fiecare țăran muncitor din această comună se străduiește să termine cu bine această treabă, care le va aduce mari foloase.

De sub dopul de beton

După ce ochiul ți s-a obișnuit cu cîmpia netedă aproape ca-n palmă, popasul între turlele de la Băicoi, acolo unde cumpăna leneșă a pompelor de extracție de abia se mișcă, este în felul său odihnitor. Huruitul „Kirovurilor", zumzetul motoarelor electrice, mirosul de gaze ți se par, după tăcerea nemărginitului cîmpiei, o aspră dar armonioasă melodie.

Pădure de sonde, ori unde ți-ai îndrepta privirea. Pe turle vechi, pe care vremea și-a pus cu putere amprenta, din loc în loc abia mai poți distinge inițialele R A.

Afară de patronii de la „Romîno-Americană", Băicoiul a cunoscut și alți stăpîni. Erau marii proprietari de terenuri petrolifere de prin părțile locului — ca alde Coconea, Ionescu și alții. Bătrînii de pe aici, ca moș Ion Vornicu, sondor el însuși, cunosc cu precizie de istoriografi povestea fiecărei sonde. Moș Vornicu își reamintește că ori de cîte ori pleca la lucru în schelă, se despărțea de ai lui, cu teama că cine știe, poate e chiar pentru vecie.

Dar timpul a trecut. Patronii și „societățile" de mult și-au luat bagajul. Istoria Văii Prahovei este acum alta. Alături de sondele forate în anii aceștia, cu mijloace moderne mecanizate, vechile sonde, părăsite, sînt readuse la viață. Dopul de beton turnat la gura sondei este înlăturat, se montează aci noi turle iar pe conducte începe din nou să curgă „aurul negru".

O acțiune suplimentară

Cei prezenți se îngrămădesc, fiecare așa cum poate, în jurul mesei lui David Ion, organizator în comitetul U.T.M.

— Fă-mi și mie puțin loc! Lasă-mă și pe mine pe jumătatea asta de scaun!

Deși fusese asigurat că mobilizarea este „sută la sută" David nu bănuise totuși că vor veni la ședință aproape toți tinerii. Acum se convingea că nu avusese dreptate.

— Tovarăși, uitați ce ne-am gîndit să discutăm. N-ar fi bine să organizăm o acțiune ca să repunem în producție vreo cîteva sonde din cele părăsite de capitaliști? Noi nu am trecut încă asta în planul de muncă. Am vrut să știm și părerea voastră. Ne angajăm ori ba!

— Eu zic că dacă repunem în producție una singură este destul — zise unul.

— Eu am altă părere — sări din colțul în care stătuse Epuran Grigore. Ibrahim, inginerul de la reparații și montaje, mi-a povestit că el s-a și interesat de trei sonde părăsite: „12 Călinești", „1 A. Ionescu" și „6 Coconea". Acestea se pot pune mai ușor în producție. El chiar a studiat și dosarele lor. Așa că...

Împreună, tinerii au conceput un plan concret.

Cînd s-a aflat că cel care va munci împreună cu tinerii aceștia buni de gură dar și buni de treabă, este brigadierul Neacșu Dumitru, șeful de schimb Vasile Marin a trîntit de bucurie căciula în podeaua din dormitorul burlacilor.

— Să vezi ce treabă o să facem cu nea Neacșu! Eu am mai muncit cu el. Îl cunosc...

— Și eu o să propun să lucrez în brigada lui — zise Vădana Mișu după ce în cîteva zile se convinse singur că în brigada lui nea Dumitru Neacșu se muncește cu folos, nu glumă.

Povestea lui moș Dumitru Neacșu

Cu un gest larg tovarășul Dumitru Neacșu, nea Mitică — cum îl cunosc oamenii în schelă, îmi arătă peisajul pe care-l întîlnești ori unde ți-ai îndrepta privirea.

— Aici, cît vezi, și mai departe, la Runcu, Moreni și chiar după dealul Sonțești, toate bogățiile aparțineau odinioară neamurilor lui Coconea și Ionescu. Indiferent că erau din neamul lui Coconea sau Ionescu sau de la „Romîno-Americană" patronii știau un singur lucru: să stoarcă mai mult petrol de aici, să stoarcă mai mult și munca noastră.

Nea Dumitru Neacșu oftează. Parcă vede în ceața amintirii vremurile acelea grele pe care nu le va uita niciodată.

...Silueta impunătoare a turlei spre care mergeam ne apare în întregimea ei după o cotitură. Lîngă turlă ne întîmpină echipa condusă de Avram Toma, meșter mare în ale sondăritului. Ceva mai la o parte la gura sondei, Epuran Grigore și Vasile Marin veghează ca lăcăritul să se facă în bune condițiuni. Atenția cu care privesc fiecare cursa a lingurei, iuțeala cu care intervin atunci cînd se ivește vreo defecțiune te fac să vezi niște oameni îndrăgostiți de meserie, care nu ar schimba munca lor pentru nimic în lume.

Acum cînd tovarășul Neacșu a venit la sondă, maistrul supraveghează mai puțin munca celor doi tineri. De data asta indicațiile le dă însuși brigadierul și tot el este acela care intervine, ce-i drept de puține ori, atunci cînd ceva nu este în ordine.

— În mare, cam ăsta este principalul atunci cînd se readuce la viață o sondă — ne spune cu vocea-i domoală bătrînul sondor.

Dar vrînd totuși să mă nelinișteascä, nea Mitică — mă obișnuisem să-i spun și eu așa — mă avertiză:

— Să știi că nu-i totuși treabă ușoară. Să-ți povestesc ce mi-au făcut odată băieții ăștia... Maistrul se trăsese mai la o parte, să mănînce. La gura sondei rămăsese doar Vădana și Zaharia. Ce au făcut ce n-au făcut că au încurcat sîrma care leagă lingura. S-a format la aproape 900 metri adîncime un ghem care nici în ruptul capului nu mai vroia să iasă afară. Mai bine de trei ore am introdus și am tot scos — cînd cuțitul-fluture, cînd lingura de curățit. Cu toate acestea ghemul de sîrmă nu ieșea afară. De abia după ce am introdus tija cu cîrlige ne-am putut continua munca.

Și uite așa cum văzuși — zise nea Mitică, vrînd parcă să-și încheie povestirea — am scos pînă acum aproape două vagoane de țiței peste plan. Ar mai fi crezut alde Coconea sau Ionescu că sondele lor vor mai fi readuse la viață?

I. OLTEANU

De peste HOTARE

Interviul acordat de Dulles unui reprezentant al revistei „Life"

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Revista „Life" publică interviul pe care secretarul de stat al S.U.A., Dulles, l-a acordat unui corespondent al revistei, James Shepley.

După cum reiese din textul interviului, Dulles a folosit acest prilej pentru a propovădui discreditata politică „pe de poziţii de forţă", politica şantajului atomic, pe care secretarul de stat o califică drept acţiune de „stăvilire". Aci se atrage atenţia asupra faptului că în timp ce în lume se crede din ce în ce mai insistent slăbirea continuă a încordării şi creşte convingerea că tratativele în problemele internaţionale nerezolvate sînt rodnice, Dulles a ridicat la rangul de ideal menţinerea permanentă a încordării internaţionale „în pragul războiului".

El a spus că este „o artă necesară" aceea de a se ajunge pînă în pragul războiului, fără a fi antrenat în el". „Dacă nu stăpîneşti această artă — a declarat Dulles — eşti inevitabil atras în război. Dacă încerci să te sustragi, dacă îţi e teamă să mergi pînă pe marginea prăpastiei, eşti pierdut. Noi am ajuns pînă la marginea prăpastiei şi am privit în ea. Noi am întreprins acţiuni hotărîte".

Pentru a justifica politica de „stăvilire", Dulles a denaturat fapte îndeobşte cunoscute. Dulles afirmă că S.U.A. au fost în trei rînduri în ultima vreme „în pragul războiului" — în Coreea, Indochina şi în Taivan — şi de fiecare dată au evitat războiul datorită acţiunilor de „stăvilire".

Aşa, de pildă, Dulles încearcă să explice realizarea armistiţiului în Coreea, pe care S.U.A. au fost silite să-l accepte după ce intervenţia lor împotriva poporului coreean a suferit un eşec complect, prin „poziţia fermă" adoptată de Statele Unite.

În al doilea caz, anume acordul cu privire la Indochina încheiat la conferinţa de la Geneva din 1954, Dulles de asemenea îl atribuie — în ciuda faptelor îndeobşte cunoscute — „acţiunilor energice" ale S.U.A. El afirmă între altele că „hotărîrea Statelor Unite de a salva Asia de sud-est prin acţiuni comune şi prin trimiterea în acelaşi timp în Marea Chinei de Sud a portavioanelor „Boxer" şi „Philippine Sea", ale căror avioane erau prevăzute cu arme atomice, au întărit poziţia francezilor în tratative, la prima conferinţă de la Geneva". Pentru a vedea cît de lipsite de temei sînt afirmaţiile lui Dulles, este suficient să reamintim că S.U.A. au refuzat la Geneva să semneze acordul cu privire la Indochina şi în prezent împiedică îndeplinirea hotărîrilor de la Geneva.

Al treilea caz de „război evitat" amintit de Dulles este împiedicarea de către S.U.A. a „agresiunii chinezilor" împotriva Taivanului (adică eliberarea Taivanului), ameninţînd cu folosirea forţelor armate americane.

Faptele dovedesc însă că dacă în toate cele trei cazuri S.U.A. au fost într-adevăr aşa cum consideră Dulles „aduse pe pragul războiului", acest lucru s-a datorat în mod exclusiv politicii americane „de pe poziţii de forţă", amestecului brutal în treburile altor state. Numai năzuinţa celeilalte părţi spre slăbirea încordării internaţionale, şi nicidecum ameninţările lui Dulles cu bombardarea atomică, a împiedicat extinderea conflictelor militare în Extremul Orient.

În cercurile politice americane se atrage de asemenea atenţia asupra faptului că cele trei exemple citate de Dulles se referă la problemele Coreei, Indochinei şi Taivanului, adică la problemele care trebuie imediat rezolvate.

Însă după cum se vede din interviul lui Dulles, secretarul de stat preferă menţinerea actualei tensiuni în aceste regiuni, preferă să se legene „pe marginea prăpastiei".

Comentariile presei străine în legătură cu interviul lui Dulles

LONDRA 12 (Agerpres). — Ziarul „Manchester Guardian" comentează interviul acordat de Dulles corespondentului revistei americane „Life". Dulles citează trei cazuri cînd, după părerea sa, Statele Unite au preîntîmpinat războiul prin măsuri energice. De două ori — prin ameninţarea cu folosirea bombei atomice împotriva Chinei comuniste. „Manchester Guardian" îşi exprimă bănuiala că pe Dulles l-a înşelat memoria şi că expune în mod nejust evenimentele. Ziarul consideră că factorul care a stăvilit China în Coreea şi în Indochina a fost nu ameninţarea americană, ci hotărîrea însăşi a Chinei de a nu interveni.

Sub titlul „White-Hall-ul este surprins", comentatorul ziarului „News Chronicle", Norwood, scrie: „Personalităţi oficiale din Londra au fost vădit surprinse de observaţiile lui Dulles cu privire la ameninţarea americanilor de a folosi arma atomică în Coreea şi Indochina.

„Dl. Dulles a redeschis una din cele mai adînci divergenţe dintre Statele Unite şi Marea Britanie din perioada de după război" — declară „Times", afirmînd că secretarul departamentului de stat „nu are dreptate atunci cînd spune că guvernul britanic şi-a exprimat la vreun moment oarecare acordul său pentru o intervenţie militară în războiul din Vietnam. El nu are dreptate nici cînd spune că Marea Britanie ar fi sprijinit bombardarea teritoriului chinez la nord de Vietnam".

Conferinţa de presă convocată de conducătorul delegaţiei parlamentare iraniene la Moscova

MOSCOVA 12 (Agerpres).— TASS transmite: La 12 ianuarie a avut loc la Moscova la hotelul „Sovietskaia" o conferinţă de presă convocată de Mohammed Saed, conducătorul delegaţiei parlamentare iraniene, care se află în Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Mohammed Saed şi-a împărtăşit impresiile asupra vizitei în Uniunea Sovietică.

Răspunzînd la o întrebare cu privire la perspectivele îmbunătăţirii relaţiilor dintre Iran şi Uniunea Sovietică, ţinînd seama de faptul că Iranul participă la pactul de la Bagdad, Mohammed Saed a spus că delegaţia iraniană a luat cunoştinţă de părerea cercurilor conducătoare, a opiniei publice şi a presei din Uniunea Sovietică şi a ajuns la concluzia că guvernul şi poporul Uniunii Sovietice doresc să trăiască în prietenie cu Iranul. „Noi, a declarat M. Saed, vom aduce la cunoştinţa parlamentului şi guvernului nostru această stare de spirit din Uniunea Sovietică".

M. Saed a subliniat că delegaţia condusă de el va contribui la stabilirea celor mai bune relaţii cu Uniunea Sovietică.

La o întrebare cu privire la viaţa popoarelor republicilor sovietice din Asia Centrală, M. Saed a răspuns că delegaţia iraniană a văzut marile realizări din viaţa economică şi culturală a popoarelor acestor republici. El a subliniat că guvernul sovietic acordă o atenţie permanentă dezvoltării economice şi culturale a republicilor din Asia Centrală. M. Saed s-a pronunţat pentru dezvoltarea schimburilor în domeniul ştiinţei şi culturii dintre Iran, pe de o parte, şi Republicile Sovietice din Asia Centrală şi R.S.S. Azerbaidjană, pe de altă parte.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 ianuarie, K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. şi membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., au primit la Kremlin delegaţia parlamentară a Iranului, condusă de dl. Mohammed Saed, preşedintele comisiei pentru afaceri externe a Senatului Iranului.

Ameninţări neruşinate

SEUL 12 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Luînd cuvîntul la 11 ianuarie în faţa rezerviştilor din armata sud-coreeană, Li Sîn Man a declarat că ei trebuie să fie gata în vederea „marşului asupra nordului pentru unificarea ţării". Li Sîn Man a adăugat că el nu va renunţa la intenţia sa „de a lupta din nou cu comuniştii în Coreea".

Evenimentele din Orientul Mijlociu

● Noi presiuni asupra ţărilor arabe ostile pactului de la Bagdad ● Anglia continuă politica de intervenţie în treburile interne ale statelor din Orientul Mijlociu. ● Generali iranieni la instructaj în S.U.A. ● Din nou provocări la frontiera israeliano-egipteană. ● Colaborare militară între Egipt şi Arabia Saudită. ● Sudanul duce o politică naţională. ● S.U.A. examinează posibilitatea aderării sale la pactul de la Bagdad.

BAGDAD 12 (Agerpres). — La 10 şi 11 ianuarie în capitala Irakului-Bagdad a avut loc sesiunea aşa numitei „Comisii economice" a pactului de la Bagdad. Ţările membre ale acestui bloc agresiv Anglia, Turcia, Irakul, Pakistanul şi Iranul au fost reprezentate prin miniştri, iar S.U.A. printr-un „observator" în persoana ambasadorului american de la Bagdad.

Această comisie a fost constituită în noiembrie anul trecut din iniţiativa Angliei care caută cu ajutorul acestui organism să-şi întărească influenţa economică serios zdruncinată de concurenta americană în ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu.

Comunicatul final dat publicităţii la sfîrşitul sesiunii arată că în prezent ţările membre ale pactului de la Bagdad şi mai ales puterile occidentale, caută să stabilească o „colaborare mai strînsă" cu ţările arabe care au refuzat să participe la alianţa militară de la Bagdad.

Potrivit agenţiilor de presă „Comisia economică a pactului de la Bagdad are drept scop să exercite noi presiuni asupra ţărilor arabe în aceste zile cînd urmează să se întrunească Consiliul economic al Ligii Arabe".

După cum se ştie acest organism are drept scop să finanţeze proiectele de dezvoltare economică a ţărilor arabe, ferind aceste ţări de expansiunea monopolurilor occidentale.

LONDRA 12 (Agerpres). — Corespondentul din Londra al Agenţiei Associated Press relatează că „în faţa situaţiei tulburi create în Orientul Mijlociu guvernul britanic a hotărît să încetinească ritmul operaţiilor de evacuare a trupelor britanice din zona Canalului de Suez".

După cum se ştie, în conformitate cu acordul anglo-egiptean privitor la evacuarea zonei Canalului, trupele britanice de la fosta bază militară engleză din această regiune trebuie evacuate pînă la 19 iunie 1956. În urma marilor manifestaţii anti-britanice din Iordania şi a protestelor din toate ţările arabe împotriva pactului de la Bagdad, guvernul britanic a luat hotărîrea să trimită noi trupe la baza militară engleză din Cipru, „pentru a apăra interesele britanice în Orientul Mijlociu".

WASHINGTON 12 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Associated Press, trei generali de brigadă din armata iraniană au sosit la Fort Dix, statul New Jersey. Generalii iranieni vor rămîne timp de trei săptămîni în S.U.A., cu care prilej vor vizita diferite baze militare şi centre de instrucţie ale armatei americane. Această vizită trebuie pusă în legătură cu proiectul de întărire a armatei iraniene în urma aderării Iranului la alianţa agresivă de la Bagdad.

CAIRO 12 (Agerpres). — După cum relatează agenţia United Press, un purtător de cuvînt al armatei egiptene a anunţat că la 11 ianuarie un detaşament de soldaţi israelieni au pătruns în zona demilitarizată de la El Auja şi au deschis foc de mortiere şi arme automate împotriva poziţiilor egiptene. Purtătorul de cuvînt a adăugat că egiptenii au fost nevoiţi să riposteze, schimbul de focuri continuînd timp de peste o oră.

Referindu-se la incidentele care se repetă la frontiera israeliano-egipteană, purtătorul de cuvînt al armatei egiptene a acuzat Israelul că nesocoteşte ordinul O.N.U. cu privire la încetarea focului şi continuă să încalce acordul de armistiţiu. Purtătorul de cuvînt a arătat că guvernul Israelului urmăreşte prin menţinerea unei situaţii încordate la frontierele sale cu ţările arabe „să abată atenţia populaţiei israeliene de la situaţia internă care se înrăutăţeşte din cauza condiţiilor economice precare şi a şomajului.

CAIRO 12 (Agerpres). — După cum se anunţă din Cairo, generalul Abdel Hakim Amer, ministrul de Război al Egiptului, a fost numit comandant suprem al forţelor militare mixte egipto-saudite. De asemenea se anunţă că la jumătatea lunii ianuarie ministrul Apărării al Arabiei Saudite se va întîlni la Cairo cu ministrul de Război al Egiptului pentru a discuta chestiuni legate de colaborarea militară dintre cele două ţări. Pe de altă parte, guvernul Arabiei Saudite a început tratative cu guvernul Yemenului în vederea încheierii unui acord militar între cele două ţări.

CAIRO 12 (Agerpres). — TASS transmite: Agenţia egipteană M. E. N. anunţă din Khartum că ministrul afacerilor externe al Sudanului, Mubarak Zaruk, într-o declaraţie făcută presei cu privire la politica externă a Sudanului, a subliniat că guvernul va duce o politică naţională, „care să corespundă intereselor Sudanului". El a declarat că guvernul Sudanului va respecta prevederile Cartei O.N.U. şi în politica sa externă va urma principiile formulate de conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii.

In continuare, ministrul afacerilor externe al Sudanului a declarat că Sudanul va colabora în mod activ cu statele arabe şi va adera la Liga ţărilor arabe.

WASHINGTON 12 (Agerpres). — TASS transmite:

In cadrul unei conferinţe de presă care a avut loc la 11 ianuarie, secretarul de stat Dulles a declarat că Statele Unite privesc cu simpatie lărgirea pactului de la Bagdad. El a spus că S.U.A. vor trebui „să examineze posibilitatea aderării sale la pactul de la Bagdad".

Dulles s-a ocupat în mod amănunţit de poziţia guvernului S.U.A. în problema acordării de „ajutor pe termen lung statelor străine".

Scurte ştiri

BELGRAD 12 (Agerpres).TASS transmite: La 12 ianuarie preşedintele R. P. F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito s-a înapoiat la Belgrad, după vizita făcută în Etiopia şi Egipt.

PARIS. — Referindu-se la cercuri bine informate, agenţia France Presse a anunţat că în curînd o delegaţie economică franceză va pleca în Republica Populară Chineză. In cercurile sus-menţionate se arată că delegaţia economică va avea un caracter particular, însă ea va pleca în R. P. Chineză „cu asentimentul deplin" al guvernului francez.

COLOMBO. — După cum anunţă agenţia United Press, parlamentul ceylonez se va dizolva la 23 februarie, urmînd ca alegerile generale să aibe loc în luna aprilie.

HONGKONG. — La 9 ianuarie Abdul Samad, primul ambasador al Afganistanului în Republica Populară Chineză, a acordat un interviu corespondentului ziarului „Dagunbao" care apare la Hongkong. Samad a declarat următoarele: „Sînt foarte bucuros că sînt primul ambasador al Afganistanului în Republica Populară Chineză. Sper că Afganistanul şi China îşi vor consolida relaţiile prieteneşti. Aceste relaţii de prietenie au existat de multă vreme".

MOSCOVA. — Teatrul „Leninski Komsomol" din Moscova a pus în scenă piesa „Citadela sfărîmată" de dramaturgul romîn Horia Lovinescu. Spectacolul care poartă numele „In casa domnului Dragomirescu" a fost montat de Sodia Ghiaţintova, artistă a poporului din U.R.S.S. regizor şef al teatrului. Muzica pentru piesă a fost scrisă de compozitorul romîn Anatol Vieru.

Din paginile PRESEI STRĂINE

Justificări diplomatice şi fapte reale

NEW YORK 12 (Agerpres). — Agenţia United Press a transmis un reportaj al corespondentului său din Londra, Herold Hard, consacrat politicii puterilor occidentale în Orientul Mijlociu. Corespondentul se arată îngrijorat de insuccesele pe care le înregistrează în ultimul timp diplomaţia occidentală în această regiune. Hard acordă o deosebită atenţie încercărilor diplomaţiei engleze de a atrage Iordania în pactul de la Bagdad. El scrie că după părerea observatorilor cu autoritate din Londra, „puterile occidentale caută să justifice în prezent insuccesele în Orientul Mijlociu" prin referiri la „activitatea comunistă" din această regiune. In această ordine de idei corespondentul aminteşte de recenta declaraţie a unui purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei care a pretins că „în spatele frămîntărilor din Iordania stau comuniştii". Hard citează o remarcă a ziarului conservator „Scotsman", care comentînd această declaraţie, a scris: „N-are nici un rost ca comuniştii să fie făcuţi ţapi ispăşitori pentru greşelile diplomaţiei engleze. Declaraţia sus-menţionată a Ministerului Afacerilor Externe al Angliei, subliniază Hard, „a urmat după ce în presă a apărut ştirea că puterile occidentale au provocat ele însele frămîntări în această regiune datorită politicii lor nepricepute". Potrivit spuselor lui Hard, „aproximativ cu doi ani în urmă toate cercurile influente din ţările arabe care au fost solicitate să-şi spună punctul de vedere, au prezis că pactul de la Bagdad, care era în proiect încă în acel timp, poate provoca scindarea statelor arabe". Or, continuă Hard, „nimeni nu a dat atenţie acestor avertismente pînă ce săptămîna trecută reprezentanţii diplomaţiei englezi din ţările Orientului au sosit la Londra pentru a prezenta Ministerului Afacerilor Externe unul din cele mai sumbre rapoarte cu privire la politica puterilor occidentale în această regiune. Observatorii din Londra cred că conţinutul acestui raport va constitui tema principală a apropiatelor tratative de la Washington dintre Eisenhower şi Eden".

In încheiere, Hard constată că „statele arabe înclină spre „calea Indiei" în realizarea independenţei şi neutralităţii".

Numirea reprezentantului permanent al R.P.R. la O.N.U.

Guvernul R.P.R. a numit ca reprezentant permanent al Republicii Populare Romîne la Organizaţia Naţiunilor Unite pe tovarăşul Atanase Joja.

Sarcinile mişcării pentru apărarea păcii din R. P. R.

— Şedinţa Biroului Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R. —

Miercuri după amiază a avut loc o şedinţă a Biroului Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Şedinţa a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu, preşedintele Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru al Consiliului Mondial al Păcii.

S-a discutat planul de activitate pe semestrul I al anului 1956. In întîmpinarea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii ce va avea loc în aprilie 1956 se prevede organizarea unei largi acţiuni de popularizare şi dezbatere a Apelului Sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii din 13 decembrie 1955, pentru oprirea cursei înarmărilor, reducerea armamentelor şi interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen.

Membrii Biroului au făcut diferite propuneri pentru îmbunătăţirea planului de muncă, care a fost adoptat de Birou.

In încheiere, acad. Mihail Sadoveanu, a subliniat sarcinile importante ce stau în faţa mişcării pentru apărarea păcii din ţara noastră în actuala perioadă, cînd forţele iubitoare de pace obţin succese importante în lupta pentru înlăturarea pericolului unui nou război.

(Agerpres)

Prima etapă a turului ciclist al Egiptului

CAIRO 12 (Agerpres). — Joi s-a dat plecarea de la Luxor în cea de a treia ediţie a Turului ciclist al Egiptului care măsoară 1816 km. împărţiţi în 14 etape. La competiţie participă ciclişti din 12 ţări: Danemarca, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.P.R. R. D. Germană, R. P. Polonă, Liban, R.P.F. Iugoslavia, Irak, Siria, Turcia şi Egipt. Echipa Angliei s-a retras din cursă pe motivul că federaţia egipteană de ciclism a refuzat să plătească alergătorilor englezi costul călătoriei din Anglia în Egipt.

Ceremonia startului a avut loc în faţa marelui Templu din Luxor. O mare mulţime de spectatori a aclamat pe ciclişti cînd aceştia au pornit în prima etapă Luxor-Kenah (70 km.). Deşi foarte scurtă, această etapă a dat loc unei lupte îndîrjite pentru victorie. Chiar după primii kilometri cicliştii bulgari şi polonezi au atacat dezlănţuit, destrămînd plutonul. Dintre cicliştii romîni Constantin Dumitrescu a fost cel mai activ şi a participat la evadarea decisivă împreună cu polonezul Wienckowski şi bulgarul Gheorghiev. Ei au ajuns primii la capătul etapei unde Wienckowski a cîştigat la sprint, Gheorghiev şi Dumitrescu clasîndu-se în ordine, toţi cu timpul de 1h.54'12". Au urmat apoi Tuller (R.D. Germană), Hristov (R.P. Bulgaria), Bugalski (R. P. Polonă), Kirchoff (R. D. Germană) şi Vesely (R. Cehoslovacă). La diferenţă de cîteva minute au sosit şi ceilalţi membri ai echipei R.P.R. Clasamentul pe echipe după prima etapă se prezintă astfel: 1. R. P. Bulgaria: 5h.45'23"; 2. R. P. Polonă acelaşi timp; 3. R. D. Germană — 5h.47'07"; 4. R.P.R.— 5h.48'40"; 5 Danemarca — 5h.49'05"etc.

Astăzi se desfăşoară etapa 2 a Kenah-Sohag.

SCRISOARE DIN ROMA

ITALIA LA ÎNCEPUT DE AN

Paolo Pescetti
Luigi Pintor
Articol scris pentru „Scînteia tineretului"

Familiile muncitorilor italieni au căutat să petreacă cît mai plăcut ultimele zile ale anului, salutînd cu tradiţionale urări miezul nopţii care anunţa sosirea lui 1956. Zile voioase deci, deşi o mare parte a populaţiei priveşte spre noul an cu îngrijorare din cauza grelelor şi uneori prea grelelor condiţii de viaţă şi care în ultimul timp s-au înrăutăţit simţitor.

Care este — într-o succintă privire — bilanţul anului care a trecut şi perspectivele celui nou? Aceasta este întrebarea pe care şi-a pus-o într-o formă sau alta fiecare în atmosfera începutului de an.

„CAZUL CANNAROZZO" — UN AVERTISMENT

In mesajul adresat poporului italian de Palmiro Togliatti se spunea că „apărarea păcii şi apărarea libertăţii" au fost temele principale ale anului care a trecut. Şi aceasta a fost realitatea. Anul a început cu legile „maccarthiste" ale lui Scelba, legi care stabileau o discriminare între cetăţeni după convingerile lor politice, asigurînd privilegii în muncă şi în viaţa particulară clicilor partidelor conducătoare şi lipsind de garanţia aplicării imparţiale a legii pe acei muncitori şi cetăţeni care erau înscrişi în rîndurile partidelor muncitoreşti. Anul a început în acelaşi timp, prin impunerea tratatelor de la Londra şi Paris. Această orientare politică era însoţită de o ofensivă a grupurilor monopoliste din industrie şi agricultură, în primul rînd împotriva muncitorilor din fabrici şi de pe ogoare şi în acelaşi timp împotriva largilor pături mijlocii şi chiar ale întreprinderilor particulare mici şi mijlocii, sporind mizeria, şomajul, exploatarea muncii, făcînd să crească preţurile, aruncînd povara impozitelor asupra populaţiei muncitoare.

Episoade răsunătoare au marcat această situaţie. Astfel, la 8 februarie, cînd guvernul se pregătea să prezinte în parlament legea — mai tîrziu adoptată de majoritate — privind majorarea generală şi progresivă a chiriilor locuinţelor într-o proporţie variind de la 20-100% la Ancona, un guard financiar, tată de familie, pe nume Cannarozzo, aruncă cîteva bombe într-un cinematograf din centrul oraşului, provocînd moartea şi rănirea a numeroase persoane. A fost o tragedie zguduitoare care s-a terminat cu sinuciderea protagonistului înainte de a fi prins. In scrisori trimise ziarelor şi tuturor autorităţilor şi într-un dramatic testament lăsat fiilor săi, acest funcţionar care nu activase niciodată în organizaţii politice sau sindicale, relata cum timp de ani de zile încercase zadarnic să scape de mizerie locuind în condiţiuni decente şi la o chirie pe care să o poată suporta. Această dramă l-a dus la nebunie şi la gestul său necugetat. A fost episodul unei tragedii individuale, care a cutremurat totuşi întreaga opinie publică italiană ca un clopot de alarmă avertizînd împotriva consecinţelor mizeriei în creştere.

In aceeaşi lună, ministerul muncii comunica datele cel mai recente asupra şomajului: 2.097.045 şomeri permanenţi dintre care 700.000 tineri, aproape tot atîţi şomeri parţiali. Odată cu şomajul creştea şi supraexploatarea muncitorimii, al cărei simbol înspăimîntător l-a constituit tragedia de la minele din Morgnano, aparţinînd monopolului Montecatini, unde la 23 martie şi-au pierdut viaţa 21 de mineri din cauza lipsei oricăror măsuri de securitate şi a existenţei unor instalaţii vechi datînd de peste 50 de ani.

UN EPISOD DE LUPTĂ DIN MULTE ALTELE

Acestei orientări politice de tip maccarthist cît şi ofensivei combinate a marilor monopoluri industriale şi latifundiare şi a guvernului Scelba-Saragat, i s-a opus cu hotărîre lupta poporului, pe întreg cuprinsul ţării cît şi în parlament. Lupta partidelor de masă pentru egalitatea cetăţenilor în faţa legii şi aplicarea constituţiei republicane; lupta sindicatelor unitare pentru apărarea nivelului de trai; lupta întregului popor pentru destinderea internaţională şi pace.

Muncitorii portuari din Genova au condus victorioşi una din cele mai mari greve de după război, timp de 120 zile consecutive. Această grevă a fost însoţită de greve alternative în celelalte porturi italiene. Greva era menită să zădărnicească planul marilor armatori ai guvernului italian şi ai americanilor. Planurile acestora erau de a distruge organizaţiile autonome şi alese ale muncitorilor care se ocupau cu recrutarea braţelor de muncă în porturi în vederea încredinţării acestei sarcini oamenilor de încredere ai armatorilor aşa cum se întîmplă de fapt în marile porturi americane. A fost o încercare de a transforma pe muncitorul portuar într-un obiect de vînzare, de a distruge organizaţiile muncitoreşti în porturile considerate puncte strategice şi, în genere de a iniţia pe plan naţional o acţiune de lichidare a libertăţilor sindicale. Rezistenţa dîrză a clasei muncitoare din Genova, însoţită de lupta frăţească a muncitorilor din celelalte porturi ca şi solidaritatea întregii populaţii muncitoare, — solidaritate ce s-a exprimat prin trimiterea de caravane de camioane încărcate cu alimente — a însemnat prima mare înfrîngere a guvernului şi a monopolurilor şi a încurajat întreaga mişcare de rezistenţă.

Tot în acele săptămîni a luat amploare la sate o puternică mişcare unitară a dijmaşilor pentru apărarea „cauzei drepte", adică a dreptului dijmaşilor, arendaşilor şi ţăranilor cultivatori, la stabilitate pe pămîntul pe care îl lucrează împotriva evacuărilor patronale arbitrare cărora le-a deschis calea un proiect de lege al guvernului Scelba-Saragat.

Anul care a trecut a marcat apoi o largă şi puternică participare a maselor populare de la oraşe şi sate la viaţa politică a ţării.

FACTORI NOI IN VIAŢA POLITICĂ A ITALIEI

Lupta populară împotriva reînarmării Germaniei occidentale şi a Uniunii Europei occidentale a culminat, în parlament, printr-o acţiune de presiune a maselor exprimată prin miile de delegaţii venite în Capitală din toate părţile ţării şi în greva generală desfăşurată cu succes la Roma la 8 martie. Aceste acţiuni au provocat o criză serioasă în sinul majorităţii guvernamentale şi în special în rîndurile partidului democrat-creştin, criză care a atins punctul culminant în votul potrivnic Uniunii blocului atlantic exprimat în Cameră, prin scrutin secret, de peste 30 de deputaţi democrat-creştini. Criza partidului democrat-creştin a căpătat amploare prin ieşirea din partid a unor deputaţi cunoscuţi ca Melloni şi Bartesaghi, în frămîntările destul de profunde din rîndurile maselor tineretului catolic, care mai tîrziu au adus la Helsinki la măreaţa adunare a forţelor păcii pe conducătorii tineretului democrat-creştin Chiarante, Zappulli şi Boiardi şi ulterior au provocat ieşirea lor din partid. Organizaţia agresivă a Uniunii Europei occidentale a fost aprobată de parlament prin cîrdăşia fasciştilor şi monarhiştilor, dar preţul plătit a fost destul de ridicat.

Lupta şi nemulţumirea populară care au generat contradicţiile din rîndurile majorităţii guvernamentale şi ale partidelor burgheze au adus mişcării democratice cel mai important succes al anului: căderea guvernului Scelba-Saragat şi alegerea în postul de preşedinte al republicii şi cu ajutorul voturilor forţelor progresiste, a lui Giovanni Gronchi, împotriva candidaturii oficiale susţinută de democraţia creştină şi de conducătorul ei, Fanfani.

Situaţia creată în vara anului 1955, în urma acestor evenimente, este în fond aceiaşi şi acum la începutul lui 1956. Criza macartismului în politica internă este reflectată în asemenea acte ca angajamentul de respectare a constituţiei asumat de noul guvern Segni, mesajul preşedintelui Gronchi în favoarea participării maselor muncitoare la conducerea treburilor publice. De asemenea trebuie semnalaţi ca factori importanţi ai vieţii politice greutatea crescîndă în viaţa parlamentară a partidelor comunist şi socialist, neclintita forţă organizată a partidelor muncitoreşti şi unitatea lor de acţiune consolidată în recentele reuniuni socialiste şi comuniste. în Sicilia, ruperea alianţei clerico-monarho-fasciste şi formarea unui guvern local indirect influenţat de mişcarea populară, accentuarea dezbinării în sinul democraţiei creştine şi a partidelor aliate, naşterea noului partid radical opus politicii conservatoare a partidului liberal şi politicii filo-clericale a conducătorilor social-democraţi.

In sfîrşit, pe plan politic extern, o tendinţă mai marcată şi în sectoarele majorităţii spre o mai mare participare activă, autonomă, a Italiei în cadrul procesului de destindere internaţională început la Geneva. Căci intrarea Italiei în O.N.U. — graţie rezoluţiei sovietice — a obligat pe o seamă de politicieni italieni să reflecteze asupra forţelor de pe arena internaţională revizuindu-şi unele concepţii.

NECESITATEA PUNERII IN ACORD A VORBELOR CU FAPTELE

Pe de altă parte însă, acţiunile concrete ale guvernului nu corespund, decît în prea mică măsură, angajamentelor asumate: continuă vechea majoritate „centristă", puterea monopolurilor nu a fost atinsă, problemele cele mai urgente la ordinea zilei sînt amînate sau chiar rezolvate negativ. Noi impozite au fost puse asupra bugetelor familiare (pe sare şi cafea, pe gaz metan şi pe benzină), preţurile au înregistrat noi creşteri (untdelemnul s-a scumpit de la 500 la 1.000 lire litrul), nu se vorbeşte de reforma agrară şi se sabotează reforma în sens progresist a industriilor statului, proiectul de lege pentru exploatarea petrolului, care limitează — fie şi numai în parte — cartelul internaţional, este puternic atacat de sectoare ale aceleiaşi majorităţi, revendicările economice şi juridice ale funcţionarilor de stat ale profesorilor au fost respinse, şi numai datorită voturilor stîngii a fost posibilă adoptarea în parlament a unor măsuri parţial pozitive ca reforma fiscală şi legea care îngrădeşte puterile magistraturii militare, larg utilizată de Scelba pentru reprimarea presei democratice.

In politica externă, preocuparea mai mare pentru problemele comerţului cu răsăritul, indicaţiile şefului statului pentru o mai mare autonomie a diplomaţiei italiene, poziţii ca aceea recent adoptată de Vatican pentru încetarea experienţelor atomice, interzicerea armelor atomice şi pentru dezarmare, sînt însoţite de legături politice şi militare mai strînse cu organismele N.A.T.O. şi de o violentă campanie împotriva destinderii internaţionale inspirată de conducerea democrat-creştină în alianţă cu Scelba şi cu extrema dreaptă.

Anul nou s-a deschis deci într-un climat de profundă incertitudine şi de grave confuzii şi contradicţii. Succesele obţinute de lupta populară permit însă să se întrevadă perspective pozitive ca şi posibilitatea unui nou salt înainte al mişcării democratice în direcţia „deschiderii spre stînga", adică spre o situaţie parlamentară şi guvernamentală care, în cele din urmă, să respecte voinţa marei majorităţi a poporului. Dar o asemenea evoluţie nu este posibilă decît cu preţul a noi şi grele lupte ale tuturor oamenilor muncii. Anul care a început a şi primit botezul luptelor de acest gen: al măreţei greve o profesorilor încă în curs, al mişcării care cuprinde peste un milion de funcţionari publici, al unei serii de lupte ţărăneşti şi muncitoreşti pentru salarii şi libertate, în sfîrşit, al campaniei pentru dezarmare, campanie lansată de Congresul naţional pentru pace.

Alegerile administrative, ce se vor ţine în primăvară pe întreg cuprinsul ţării, vor constitui un important obiectiv al bătăliei care se duce astăzi pentru a lărgi frontul democratic în Italia. Lupta maselor populare, mereu crescîndă, este chezăşie a succesului acestei bătălii.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii": Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52